

Den Europæiske Unions Tidende

L 306

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

20. november 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 1109/2009 af 19. november 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1110/2009 af 18. november 2009 om forbud mod fiskeri efter tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet fra fartøjer, der fører græsk flag	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1111/2009 af 19. november 2009 om vedtagelse af planen for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2010-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, og om fravigelse af forordning (EØF) nr. 3149/92.....	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 1112/2009 af 19. november 2009 om suspension af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 1113/2009 af 19. november 2009 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 1114/2009 af 19. november 2009 om ikke at yde eksportrestitution for skummetmælkspulver inden for rammerne af den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 619/2008	20

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1115/2009 af 19. november 2009 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95.....	21
---	----

Kommissionens forordning (EF) nr. 1116/2009 af 19. november 2009 om fastsættelse af restitutions-satserne for mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I	23
--	----

II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2009/845/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 26. november 2008 om statsstøtte C 16/2007 (ex NN 55/06), som Østrig har ydet til fordel for virksomheden Postbus i Lienz-distriktet (meddelt under nummer K(2008) 7034) ⁽¹⁾.....**

2009/846/EF:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 20. oktober 2009 om indgåelse af en administrativ aftale mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed om sikkerhed og udveksling af klassificerede oplysninger**

III *Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union*

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

- ★ **Kollegiets beslutning 2009-8 om vedtagelse af finansforordningen, der gælder for Eurojust ...**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1109/2009

af 19. november 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. november 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	38,6
	MA	31,6
	MK	37,7
	TR	59,0
	ZZ	41,7
0707 00 05	JO	171,8
	MA	46,5
	TR	77,7
	ZZ	98,7
0709 90 70	MA	57,7
	TR	109,5
	ZZ	83,6
0805 20 10	MA	68,7
	ZZ	68,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	52,3
	HR	40,9
	MA	74,5
	TR	76,4
	ZZ	61,0
0805 50 10	AR	54,6
	TR	71,6
	ZA	61,6
	ZZ	62,6
0806 10 10	BR	245,4
	LB	294,8
	TR	143,2
	US	293,9
	ZZ	244,3
0808 10 80	AU	171,8
	CA	63,9
	MK	22,6
	NZ	102,0
	US	94,7
	ZA	103,1
0808 20 50	ZZ	93,0
	CN	57,0
	TR	84,0
	US	72,0
	ZZ	71,0

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1110/2009**af 18. november 2009****om forbud mod fiskeri efter tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet fra fartøjer, der fører græsk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 43/2009 af 16. januar 2009 om fastsættelse for 2009 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, er der fastsat kvoter for 2009.

(2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2009 er opbrugt.

(3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2009 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i nævnte bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade og lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2009.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

⁽¹⁾ EUT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 22 af 26.1.2009, s. 1.

BILAG

Nr.	29/T&Q
Medlemsstat	Grækenland
Bestand	BFT/AE045W
Art	Atlantisk tun (<i>Thunnus thynnus</i>)
Område	Atlanterhavet øst for 45° V og Middelhavet
Dato	17. oktober 2009

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1111/2009

af 19. november 2009

om vedtagelse af planen for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2010-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, og om fravigelse af forordning (EØF) nr. 3149/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra f) og g), sammenholdt med artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3149/92 af 29. oktober 1992 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagrene til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet ⁽³⁾ skal Kommissionen vedtage en uddelingsplan, der finansieres med midler fra regnskabsåret 2010. Planen bør for hver af de medlemsstater, der deltager i aktionen, fastlægge, hvilke midler der maksimalt stilles til rådighed til gennemførelse af deres del af planen, og hvilke mængder af hvert produkt der skal udtages fra interventionsorganernes lagre.
- (2) De medlemsstater, der er berørt af tildelingsplanen for regnskabsåret 2010, har givet de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- (3) Ved fordelingen af midlerne bør der tages hensyn til erfaringerne og det omfang, i hvilket medlemsstaterne har udnyttet de midler, de fik tildelt i de foregående regnskabsår.

(4) Ifølge artikel 2, stk. 3, nr. 1), litra c), i forordning (EØF) nr. 3149/92 skal der afsættes bevillinger til opkøb på markedet af produkter, der midlertidigt ikke er disponible på interventionslagrene. I betragtning af, at interventionsorganernes lagre af korn for tiden ikke er tilstrækkelige til at dække de tildelinger af korn og ris, der anmodes om, bør der fastsættes bevillinger til opkøb på markedet af korn eller ris med henblik på at gennemføre uddelingsplanen for budgetåret 2010.

(5) Ifølge artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3149/92 kan produkter, som ikke er disponible på interventionslagrene i den medlemsstat, hvor der er brug for dem til gennemførelse af en årsuddelingsplan, overføres fra en anden medlemsstat. De overførsler mellem medlemsstaterne, der er nødvendige til at gennemføre 2010-planen, bør derfor tillades på betingelserne i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3149/92.

(6) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3149/92 kan en forretningsdrivende i tilfælde, hvor der forudses overførsel af produkter fra den medlemsstat, hvor de opbevares på interventionslager, til en anden medlemsstat, indgive et tilbud, uden at det omfatter overførsel til den anmodende medlemsstat af de produkter, der frigives fra interventionslagrene. I artikel 25 i forordning (EF) nr. 1234/2007 hedder det, at produkter opkøbt ved offentlig intervention bør afsættes på en sådan måde, at enhver forstyrrelse af markedet undgås.

(7) Som følge af den nuværende markedssituation i mejerisektoren, som er kendetegnet ved lave priser, bør det ikke tillades at udnytte muligheden i artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3149/92 i 2010-uddelingsplanen for smør og skummetmælkspulver. Formålet hermed er at undgå mulige forstyrrelser af markedet efter frigivelsen af disse produkter på visse markeder, som allerede er velforsynet. Af samme grund bør udnyttelsen af de muligheder, de forretningsdrivende har adgang til ifølge samme forordnings artikel 4, stk. 2 og 2a, begrænses, således at mejeriprodukter bestemt til uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet opfylder visse krav, hvad deres sammensætning og mængden af mælk anvendt til deres forarbejdning angår. For at overvåge overholdelsen af denne regel bør medlemsstaterne i deres rapporter anføre en detaljeret liste over uddelte produkter opdelt i kategorierne »højt fedtindhold« og »andet«.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 313 af 30.10.1992, s. 50.

- (8) For at sikre, at mejeriprodukterne fra interventionslagrene ikke kommer ud på markedet på et uheldigt tidspunkt i løbet af året, bør den i artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3149/92 nævnte periode, hvor smør og skummetmælkspulver kan udtages fra interventionslagrene, afkortes.
- (9) I betragtning af, at gennemførelsen af 2010-uddelingsplanen kompliceres ved, at den indebærer omfattende overførsler mellem medlemsstaterne, bør den i artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3149/92 nævnte margen på 5 % øges.
- (10) Ved gennemførelse af årsuddelingsplanen bør begyndelsesdatoen for regnskabsåret for forvaltning af offentlige lagre være den udløsende begivenhed, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 2799/98.
- (11) I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3149/92 har Kommissionen ved udarbejdelsen af årsuddelingsplanen rådført sig med de vigtigste organisationer, der er bekendte med de problemer, som de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet har.
- (12) Ifølge artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3149/92 vedtager Kommissionen årsuddelingsplanen hvert år inden den 1. oktober. Som følge af den nuværende markedssituation i mejerisektoren og nødvendigheden af yderligere samråd med medlemsstaterne om deres anmodninger har det endnu ikke været muligt for Kommissionen at vedtage uddelingsplanen. For at sikre en betimelig gennemførelse af årsuddelingsplanen bør nærværende forordning derfor træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (13) Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I 2010 uddeles der fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, jf. artikel 27 i forordning (EF) nr. 1234/2007, efter årsuddelingsplanen i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Bevillingerne til medlemsstaterne til opkøb på markedet af de mængder korn, der er brug for til uddelingsplanen omhandlet i artikel 1, er fastsat i bilag II.

Artikel 3

1. For uddelingsplanen for 2010 skal smør og skummetmælkspulver som undtagelse fra artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3149/92 udtages fra interventionslager fra den 1. maj til den 30. september 2010. Den frist på tres dage for udtagning af produkterne, jf. samme forordnings artikel 3, stk. 2, femte afsnit, gælder ikke i dette tilfælde.

Stk. 1 gælder dog ikke for tildelinger på 500 t eller derunder.

2. Som undtagelse fra artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3149/92 skal uddelingsplanen for 2010 revideres, hvis begrundede ændringer vedrører 10 % eller derover af de mængder eller beløb, som er anført for de respektive produkter i fællesskabsplanen.

Artikel 4

1. Som undtagelse fra artikel 4, stk. 2 og 2a, i forordning (EØF) nr. 3149/92 skal medlemsstaterne ved gennemførelse af uddelingsplanen for 2010 anføre mejeriprodukter bestemt til uddeling i kategorien »højt fedtindhold« eller i kategorien »andet«.

3. Medlemsstaterne sørger for, at den samlede mængde mælkefedt tegner sig for mindst 20 % af den samlede vægt af produkterne i den første kategori, og at der til forarbejdningen af den samlede mængde i den anden kategori er anvendt en mængde mælk svarende til mindst 90 % af deres samlede vægt.

4. Rapporten om gennemførelse af tildelingsplanen for 2010, jf. artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3149/92, skal indeholde en detaljeret liste over tildelte produkter opdelt i kategorierne »højt fedtindhold« og »andet«.

Artikel 5

2. Overførsel mellem medlemsstaterne af de produkter, der er anført i bilag III til denne forordning, er tilladt på betingelserne i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3149/92.

3. Hvor en overførsel af skummetmælkspulver eller smør fra en medlemsstat, hvor disse produkter er disponible på interventionslagre, til den medlemsstat, hvor disse produkter vil blive brugt til at gennemføre årsuddelingsplanen, er forudset i nærværende forordning, skal den forretningsdrivende, som undtagelse fra artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3149/92, ikke have mulighed for at afsætte de udtagne produkter på EF-markedet i den første medlemsstat, men skal overføre dem til den anden medlemsstat.

Artikel 6

Ved gennemførelsen af årsuddelingsplanen omhandlet i artikel 1 er datoen for den udløsende begivenhed, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 2799/98, den 1. oktober 2009.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne
Jean-Luc DEMARTY
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

BILAG I

ÅRSUDELINGSPLAN FOR 2010

- a) Finansielle midler, der stilles til rådighed for 2010-planens gennemførelse i hver medlemsstat

(EUR)	
Medlemsstat	Uddeling
Belgique/België	7 806 433
България	8 565 832
Česká republika	133 893
Eesti	761 012
Éire/Ireland	818 816
Elláda	20 044 478
España	52 623 664
France	78 103 609
Italia	122 456 856
Latvija	5 119 849
Lietuva	8 859 115
Luxembourg	107 483
Magyarország	14 770 126
Malta	698 841
Polska	97 405 034
Portugal	22 516 761
România	29 951 704
Slovenija	2 619 927
Suomi/Finland	4 636 567
I alt	478 000 000

- b) Mængde af hver produkttype, der skal udtages fra EF-interventionslagre til uddeling i de enkelte medlemsstater inden for de beløb, som er fastsat i litra a):

(tons)				
Medlemsstat	Korn	Smør	Skummetmælkspulver	Sukker
Belgique/België	29 067	1 285	—	1 507
България	54 104	—	—	1 724
Česká republika	302	20	22	9
Eesti	5 147	—	1	—
Eire/Ireland	—	350	—	—
Elláda	64 397	—	5 889	—
España	181 248	9 335	1 603	3 483
France	168 998	13 033	12 050	3 247
Italia	283 206	20 000	18 166	4 006
Latvija	22 951	—	969	—
Lietuva	40 317	145	1 212	1 182
Magyarország	95 687	—	—	1 938
Malta	4 740	—	—	—
Polska	387 305	1 901	17 952	10 823
Portugal	47 522	5 079	1 826	1 045
România	135 555	—	4 500	5 577
Slovenija	9 810	—	600	289
Suomi/Finland	25 371	—	500	—
I alt	1 555 726	51 148	65 290	34 832

Bevillinger til Luxembourg til opkøb af skummetmælkspulver på EU-markedet: 101 880 EUR.

BILAG II

Bevillinger til medlemsstaterne til indkøb af produkter på EF-markedet

(EUR)

Medlemsstat	Korn
Belgique/België	1 117 572
България	2 080 196
Česká republika	11 600
Eesti	197 884
Éire/Ireland	—
Elláda	2 475 950
España	6 968 699
France	6 497 704
Italia	10 888 824
Latvija	882 424
Lietuva	1 550 130
Luxembourg	—
Magyarország	3 679 017
Malta	182 233
Polska	14 891 236
Portugal	1 827 127
România	5 211 876
Slovenija	377 183
Suomi/Finland	975 485
I alt	59 815 140

BILAG III

a) Overførsel af korn mellem medlemsstaterne tilladt efter planen for regnskabsåret 2010

	Mængde (tons)	Indehaver	Modtager
1.	102 940	SZIF, Česká republika	FEGA, España
2.	87 816	SZIF, Česká republika	FranceAgriMer, France
3.	29 067	BLE, Deutschland	BIRB, Belgique
4.	81 182	BLE, Deutschland	FranceAgriMer, France
5.	31 423	BLE, Deutschland	ARR, Polska
6.	1 022	PRIA, Eesti	Rural Support Service, Latvia
7.	36 172	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra, Lietuva	ARR, Polska
8.	44 239	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Държавен фонд «Земеделие» — Разплащателна агенция, България
9.	64 397	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	OPEKEPE, Elláda
10.	204 593	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	AGEA, Italia
11.	4 740	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Ministry for Resources and Rural Affairs Paying Agency, Malta
12.	39 351	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	ARR, Polska
13.	11 640	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	IFAP I.P., Portugal
14.	135 555	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România
15.	9 810	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija
16.	6 852	AMA, Austria	Държавен фонд «Земеделие» — Разплащателна агенция, България
17.	65 045	Pôdohospodárska platobná agentúra, Slovenská Republika	FEGA, España
18.	78 613	Pôdohospodárska platobná agentúra, Slovenská Republika	AGEA, Italia
19.	199 816	Agency for Rural Affairs, Suomi/Finland	ARR, Polska
20.	13 263	SJV, Sverige	FEGA, España

	Mængde (tons)	Indehaver	Modtager
21.	21 929	SJV, Sverige	Rural Support Service, Latvia
22.	35 882	SJV, Sverige	IFAP I.P., Portugal

b) Overførsel af sukker mellem medlemsstaterne tilladt efter planen for regnskabsåret 2010

	Mængde (tons)	Indehaver	Modtager
1.	2 129	SZIF, Česká republika	ARR, Polska
2.	397	OFI, Ireland	BIRB, Belgique
3.	995	OFI, Ireland	FranceAgriMer, France
4.	1 724	AGEA, Italia	Държавен фонд »Земеделие« — Разплащателна агенция, България
5.	3 483	AGEA, Italia	FEGA, España
6.	2 252	AGEA, Italia	FranceAgriMer, France
7.	1 182	AGEA, Italia	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agen- tūra, Lietuva
8.	1 938	AGEA, Italia	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország
9.	8 694	AGEA, Italia	ARR, Polska
10.	1 045	AGEA, Italia	IFAP I.P., Portugal
11.	5 577	AGEA, Italia	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România
12.	289	AGEA, Italia	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija

c) Overførsel af smør mellem medlemsstaterne tilladt efter planen for regnskabsåret 2010

	Mængde (tons)	Indehaver	Modtager
1.	9 894	BLE, Deutschland	AGEA, Italia
2.	10 106	Dienst Regelingen Roermond, Netherlands	AGEA, Italia

d) Overførsel af skummetmælkspulver mellem medlemsstaterne tilladt efter planen for regnskabsåret 2010

	Mængde (tons)	Indehaver	Modtager
1.	600	SZIF, Česká republika	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija
2.	5 889	BLE, Deutschland	OPEKEPE, Elláda
3.	969	PRIA, Eesti	Rural Support Service, Latvia
4.	18 166	FranceAgriMer, France	AGEA, Italia
5.	4 500	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra, Lietuva	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1112/2009**af 19. november 2009****om suspension af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2009 af 25. september 2009 om åbning og forvaltning af visse fællesskabstoldkontingenter for sukker ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De mængder, der er ansøgt om i de ansøgninger om importlicenser, som er indsendt til myndighederne fra den 1. til den 7. november 2009 i henhold til forordning

(EF) nr. 891/2009, svarer til den disponible mængde under løbenummer 09.4321.

- (2) Indsendelse af yderligere ansøgninger om licenser for løbenummer 09.4321 bør derfor i henhold til forordning (EF) nr. 891/2009 suspenderes indtil produktionsårets udgang —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indsendelse af yderligere ansøgninger om licenser, der svarer til de i bilaget anførte løbenumre, suspenderes indtil udgangen af produktionsåret 2009/10.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 254 af 26.9.2009, s. 82.

BILAG

»CXL-indrømmelsessukker«

Produktionsåret 2009/10

Ansøgninger indsendt fra 1.11.2009 til 7.11.2009

Løbenummer	Land	Tildelingskoefficient (%)	Yderligere ansøgninger
09.4317	Australien	—	
09.4318	Brasilien	—	
09.4319	Cuba	—	
09.4320	Alle tredjelande	—	Suspenderet
09.4321	Indien	(¹)	Suspenderet

»—«: Ikke relevant: Kommissionen har ikke modtaget licensansøgninger.

(¹) Ikke relevant: De ansøgte mængder overstiger ikke de disponible mængder, og ansøgningerne imødekommes fuldt ud.

»Balkan-sukker«

Produktionsåret 2009/10

Ansøgninger indsendt fra 1.11.2009 til 7.11.2009

Løbenummer	Type	Tildelingskoefficient (%)	Yderligere ansøgninger
09.4324	Albanien	—	
09.4325	Bosnien-Hercegovina	—	
09.4326	Serbien, Montenegro og Kosovo (*)	(¹)	
09.4327	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	—	
09.4328	Kroatien	(¹)	

»—«: Ikke relevant: Kommissionen har ikke modtaget licensansøgninger.

(*) Ikke relevant: De ansøgte mængder overstiger ikke de disponible mængder, og ansøgningerne imødekommes fuldt ud.

(¹) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

»Undtagelsesvis import af sukker og import af industrisukker«

Produktionsåret 2009/10

Ansøgninger indsendt fra 1.11.2009 til 7.11.2009

Løbenummer	Type	Tildelingskoefficient (%)	Yderligere ansøgninger
09.4380	Undtagelsesvis import	—	Suspenderet
09.4390	Import af industrisukker	(¹)	Suspenderet

»—«: Ikke relevant: Kommissionen har ikke modtaget licensansøgninger.

(¹) Ikke relevant: De ansøgte mængder overstiger ikke de disponible mængder, og ansøgningerne imødekommes fuldt ud.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1113/2009**af 19. november 2009****om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 164, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 162, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan forskellen mellem priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er omhandlet i del XVI i bilag I til nævnte forordning, og priserne for disse produkter i EF udlignes ved hjælp af en eksportrestitution.
- (2) I betragtning af den aktuelle situation på markedet for mælk og mejeriprodukter bør der derfor fastsættes eksportrestitutioner efter bestemmelserne og kriterierne i artikel 162, 163, 164, 167, 169 og 170 i forordning (EF) nr. 1234/2007.
- (3) I henhold til artikel 164, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan restitutionen differentieres alt efter bestemmelsesstedet, navnlig når det kræves som følge

af situationen på verdensmarkedet, de særlige behov på visse markeder eller de forpligtelser, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

- (4) Eksportrestitutioner for produkter, der eksporteres til Den Dominikanske Republik, er blevet differentieret under hensyn til de nedsatte toldsatser, der gælder for import under importtoldkontingentet i henhold til aftalememo-randummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Dominikanske Republik om importbeskyttelse for mælkepulver i Den Dominikanske Republik ⁽²⁾, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 98/486/EF ⁽³⁾. Som følge af en ændret markedssituation i Den Dominikanske Republik, der er præget af en stigende konkurrence inden for mælkepulver, udnyttes kontingentet ikke længere fuldt ud. For at maksimere kontingentudnyttelsen mest muligt bør de differentierede eksportrestitutioner for Den Dominikanske Republik afskaffes.
- (5) Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 164 i forordning (EF) nr. 1234/2007 for de produkter og med de beløb, der er anført i bilaget til nærværende forordning, jf. dog betingelserne i artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2006 ⁽⁴⁾.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. november 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 218 af 6.8.1998, s. 46.

⁽³⁾ EFT L 218 af 6.8.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT L 234 af 29.8.2006, s. 4.

BILAG

Eksportrestitutter for mælk og mejeriprodukter gældende fra 20. november 2009

Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 19 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				

Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00

Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmel- sessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00

Bestemmelssstederne er fastsat som følger:

L20: Alle bestemmelsssteder, undtagen:

- a) tredjelande: Andorra, Pavestolen (Vatikanstaten), Liechtenstein og USA
- b) EU-medlemsstaters områder, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Færøerne, Grønland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol
- c) europæiske områder, hvis udenrigsanliggender en medlemsstat er ansvarlig for, men som ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Gibraltar.
- d) de destinationer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 (EFT L 186 af 17.7.2009, s. 1).

L04: Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo (*), Montenegro og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

L40: Alle bestemmelsssteder, undtagen:

- a) tredjelande: L04, Andorra, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Pavestolen (Vatikanstaten), USA, Kroatien, Tyrkiet, Australien, Canada, New Zealand og Sydafrika
- b) EU-medlemsstaters områder, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Færøerne, Grønland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol
- c) europæiske områder, hvis udenrigsanliggender en medlemsstat er ansvarlig for, men som ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Gibraltar.
- d) de destinationer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 (EFT L 186 af 17.7.2009, s. 1).

(*) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1114/2009**af 19. november 2009****om ikke at yde eksportrestitution for skummetmælkspulver inden for rammerne af den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 619/2008**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 164, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 619/2008 af 27. juni 2008 om en løbende licitation for eksportrestitutioner for visse mejeriprodukter ⁽²⁾ er der fastsat bestemmelser om åbning af en løbende licitation.
- (2) I henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1454/2007 af 10. december 2007 om fælles regler for indførelse af en licitationsprocedure for fastsættelse af

eksportrestitutioner for visse landbrugsprodukter ⁽³⁾ og på grundlag af en gennemgang af de indgivne bud bør der ikke ydes eksportrestitution for den licitationsperiode, der udløber den 17. november 2009.

- (3) Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den løbende licitation, der blev indledt ved forordning (EF) nr. 619/2008, ydes der ingen eksportrestitution for de produkter, der er nævnt i forordningens artikel 1, litra c), og de destinationer, der er nævnt i forordningens artikel 2, for den licitationsperiode, der udløber den 17. november 2009.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. november 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 168 af 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 325 af 11.12.2007, s. 69.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1115/2009**af 19. november 2009****om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 143,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽³⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægssimpportold og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin.
- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød

og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse. De repræsentative priser bør derfor offentliggøres.

(3) Af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8.⁽³⁾ EUT L 145 af 29.6.1995, s. 47.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. november 2009 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse ⁽¹⁾
0207 12 10	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, men med hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 70 pct.-høns), frosne	81,9	2	AR
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	111,7	2	BR
		106,7	3	AR
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	196,7	32	BR
		192,6	34	AR
		295,8	1	CL
0207 14 50	Bryst og stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	203,5	3	BR
		149,3	19	AR
0207 14 60	Lår og stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	98,6	13	BR
		116,1	8	AR
0207 25 10	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, men med hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 80 pct.-høns), frosne	162,2	0	BR
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	233,4	19	BR
		279,0	5	CL
0408 91 80	Æg uden skal, tørrede	340,9	0	AR
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	218,1	21	BR

⁽¹⁾ Landenomenklaturen er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« angiver »andre oprindelser«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1116/2009**af 19. november 2009****om fastsættelse af restitutionssatserne for mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 164, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 162, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan forskellen mellem priserne i international handel for de i artikel 1, stk. 1, litra p), omhandlede produkter, der er anført i del XVI i bilag I til forordningen, og priserne i Fællesskabet udlignes ved eksportrestitutioner, hvis disse produkter eksporteres i form af produkter anført i del IV i bilag XX til forordningen.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet ⁽²⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i del IV i bilag XX til forordning (EF) nr. 1234/2007.
- (3) I henhold til artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1043/2005 fastsættes restitutionssatsen pr. 100 kg af de pågældende basisprodukter for et tidsrum, der er lig med det tidsrum, for hvilket restitutionerne fastsættes for de samme produkter, der udføres i uforarbejdet stand.
- (4) I henhold til artikel 162, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 må eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.
- (5) I forbindelse med visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag

I, er der hvis der på forudfastsættes høje restitutionssatser, risiko for, at forpligtelserne i tilknytning til disse restitutioner ikke kan opfyldes. For at undgå dette er det nødvendigt at træffe passende forebyggende foranstaltninger, men uden at udelukke indgåelsen af langvarige kontrakter. Fastsættelse af særlige restitutionssatser i forbindelse med forudfastsættelse af restitutioner for disse produkter skulle gøre det muligt at opfylde disse to målsætninger.

- (6) Artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1043/2005 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen i givet fald tages hensyn til støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der finder anvendelse på de basisprodukter, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005, eller dermed ligestillede produkter i alle medlemsstaterne i henhold til forordningen om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter.
- (7) I henhold til artikel 100, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 ydes der støtte til skummetmælk, som er produceret i Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis mælken og det kasein, som er fremstillet af denne mælk, opfylder bestemte betingelser.
- (8) Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionssatserne for de i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005 og de i del XVI i bilag I til forordning (EF) nr. 1234/2007 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført i del IV i bilag XX til forordning (EF) nr. 1234/2007, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. november 2009.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2009.

På Kommissionens vegne
Heinz ZOUREK
Generaldirektør for erhvervs politik

BILAG

Restitutionsatser fra 20. november 2009 for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionsatser	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent og derunder (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 0,00	— 0,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	0,00	0,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover b) for så vidt angår udførsel af andre varer	0,00 0,00	0,00 0,00

⁽¹⁾ De i bilaget anførte satser finder ikke anvendelse ved udførsel til

- tredjelandene Andorra, Den Hellige Stol (Vatikanstaten), Liechtenstein og Amerikas Forenede Stater, og de finder ikke anvendelse ved udførsel til Det Schweiziske Forbund af de varer, der er anført i tabel I og II i protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz af 22. juli 1972
- områder i EU's medlemsstater, som ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Ceuta, Mellilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia, Helgoland, Grønland, Færøerne og de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver effektiv kontrol
- europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, og som ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Gibraltar
- de destinationer der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 (EUT L 186 af 17.7.2009, s. 1).

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. november 2008

om statsstøtte C 16/2007 (ex NN 55/06), som Østrig har ydet til fordel for virksomheden Postbus i Lienz-distriktet

(meddelt under nummer K(2008) 7034)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/845/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

af 14. juli 2005 ⁽⁴⁾ anmodede Kommissionen Østrig om oplysninger vedrørende denne klage. Ved brev af 3. oktober 2005 ⁽⁵⁾ sendte Østrig de ønskede oplysninger til Kommissionen.

(2) Ved brev af 30. maj 2007 ⁽⁶⁾ underrettede Kommissionen Østrig om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til den pågældende foranstaltning.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvor Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽⁷⁾.

(4) Østrig fremsatte sine bemærkninger ved brev af 18. juli 2007 ⁽⁸⁾.

(5) Ved brev af 24. juli 2007 ⁽⁹⁾ meddelte klageren Kommissionen, at den ikke længere var interesseret i at forfølge sagen.

(6) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra andre interesserede parter.

1. SAGSFREMSTILLING

(1) Ved breve af 2. august 2002 ⁽²⁾ og 23. august 2003 ⁽³⁾ indgav et privatejet østrigsk busselskab en klage til Kommissionen vedrørende statsstøtte, som Tyrols offentlige transportmyndighed (Verkehrsverbund Tirol GmbH, i det følgende benævnt Verkehrsverbund Tirol) i 2002 skulle have ydet til sin offentligt ejede konkurrent Postbus AG (i det følgende benævnt Postbus). Ved brev

⁽¹⁾ EUT C 162 af 14.7.2007, s. 19.

⁽²⁾ Registreret under reference TREN (2002) A/63803.

⁽³⁾ Registreret under reference TREN (2002) A/68846.

⁽⁴⁾ Registreret under reference TREN (2005) D/113701.

⁽⁵⁾ Registreret under reference TREN (2006) A/15295.

⁽⁶⁾ Registreret under reference K(2007) 2209 endelig.

⁽⁷⁾ Jf. fodnote 1.

⁽⁸⁾ Registreret under reference TREN (2007) A/38864.

⁽⁹⁾ Registreret under reference TREN (2007) A/39395.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Den undersøgte foranstaltning

2.1.1. Baggrund

- (7) Verkehrsverbund Tirol er et offentligt ejet selskab, som er underlagt privatretten. Der findes tilsvarende organer i alle andre regioner, og de benævnes normalt Verkehrsverbundgesellschaften. Disse organer har til opgave at planlægge og koordinere bustransporten i deres respektive regioner. Ifølge Bundesgesetz über die Ordnung des öffentlichen Personennah- und Regionalverkehrs (forbundslov om organisering af offentlig passagertransport, i det følgende benævnt: ÖPNRV-G) modtager disse organer årlige tilskud fra det respektive Bundesland for at sikre tilstrækkelig offentlig passagertransport i regionen.
- (8) Verkehrsverbund Tirol og Postbus indgik den 12. juli 2002 en kontrakt om offentlig tjeneste vedrørende befordring af passagerer på busruterne 5002, 5008, 5010, 5012, 5014, 5050 og 5052 i Lienz-distriktet.
- (9) I henhold til østrigsk forvaltningsret skal en busoperatør være i besiddelse af en tilladelse for at kunne drive en busrute. Tilladelsen udstedes uafhængigt af indgåelsen af en kontrakt om offentlig tjeneste.
- (10) Postbus havde allerede tilladelserne til at drive de syv ruter, der er omfattet af kontrakten, forud for indgåelsen af kontrakten om offentlig tjeneste. Postbus havde ansøgt om tilladelserne på eget initiativ uden at være sikker på at modtage kompensation. De pågældende ruter anses derfor ifølge østrigsk lovgivning for at blive drevet »eigenwirtschaftlich« (i forretningsmæssig interesse). Ifølge Østrigs regler om offentlige indkøb er det vigtigt at skelne mellem eigenwirtschaftlich og gemeinwirtschaftlich (i fælles interesse), idet kun kontrakter om offentlig tjeneste for ruter, der drives gemeinwirtschaftlich, er omfattet af reglerne om offentlige indkøb. Den kontrakt om offentlig tjeneste, der er genstand for denne beslutning, blev derfor tildelt uden en offentlig indkøbsprocedure.

2.1.2. Detaljeret beskrivelse af den kontrakt om offentlig tjeneste, der undersøges

- (11) Formålet med kontrakten er, at Postbus skal levere transportydelser med bus mod kompensation. Kontrakten trådte i kraft den 1. januar 2002 med tilbagevirkende kraft; den blev indgået på ubestemt tid. Hver af parterne kan opsige kontrakten med et varsel på seks måneder fra december 2006.
- (12) I forbindelse med beregningen af kompensationen skelnes der i kontrakten mellem Bestelleistungen og Bestandsleistungen.

- (13) Ifølge kontrakten er Bestelleistungen et bestemt antal bustjenesteydelser, som der betales en fast kompensation for. Ifølge kontraktens del IV (3) omfatter Bestelleistungen 204 807 km. Ifølge kontraktens del XIII modtager Postbus hvert år en betaling på 527 000 EUR plus moms. Udbetalingen foretages i tolv rater fordelt over året.

- (14) Ifølge kontrakten er Bestandsleistungen transportjenesteydelser med bus, for hvilke der betales en kompensation, som består af tre dele. Ifølge kontraktens del IV (3) omfatter Bestandsleistungen 952 761 km. I del X (2) fastsættes kompensationen for Bestandsleistungen til 1 690 000 EUR for året 2002. Ifølge del X (3) er denne kompensation sammensat som følger:

a) Forbindelseskompensation (Verbundabgeltung), hvor beløbet fastsættes hvert år for hver linje alt efter passagertallet.

b) Billetsalgsindtægter, som er tilbageført til Postbus, uden moms.

c) Indtægter fra den kompensation, som forbundsministeriet for miljø, ungdom og familier udbetaler i forbindelse med reducerede takster for skoleelever og lærlinge i henhold til § 29 i ÖPNRV-G og kontrakter indgået mellem ministeriet og Postbus i henhold til §§ 30 f og 30 j i Familien Lasten Ausgleichs Gesetz (FLAG).

- (15) For det første år af kontrakten er Verbundabgeltung fastlagt til 1 690 000 EUR minus indtægterne fra billetsalg og minus kompensationerne for takstforpligtelserne. På det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået, kendte parterne endnu ikke indtægterne fra kompensationerne for takstforpligtelserne. Det samlede beløb for Verbundabgeltung er derfor ikke fastsat i kontrakten.

- (16) Den pris, som Verkehrsverbund Tirol betalte til Postbus for året 2002, udgjorde således 2 217 000 EUR (herunder tilbageførte billetsalgsindtægter). Postbus skulle til gengæld levere 1 157 568 km busservice i henhold til de køreplaner og på de linjer, der er anført i kontrakten. Den betalte pris pr. km var 1,92 EUR i gennemsnit.

2.1.3. Den historiske udvikling i det østrigske system

- (17) Sondringen mellem Bestelleistungen og Bestandsleistungen forklares først og fremmest ved den historiske udvikling i ÖPNRV-G, hvori organiseringen og finansieringen af den kollektive transport i landområderne i Østrig er fastlagt.

- (18) Ifølge § 10 (1) i ÖPNRV-G har bustransportvirksomheder, som tilhører den østrigske stat, såsom Postbus, ret til at få deres driftstab ved kollektiv transport dækket af staten indtil den 1. juni 1999 (Alteinnahmegarantie).
- (19) For perioden fra 1. juni 1999 skal forbundsstaten betale et beløb, som svarer til det beløb, der årligt betales i medfør af Alteinnahmegarantie til de regionale organer med ansvar for organiseringen af den kollektive transport, Verkehrsverbundgesellschaften. Sidstnævnte anvender disse beløb til at bestille bustransporttjenester hos busvirksomheder. Før disse tjenester bestilles, skal Verkehrsverbundgesellschaften planlægge den kollektive transport i deres område i henhold til §§ 11, 20 og 31 i ÖPNRV-G, som fastlægger de økonomiske og kvalitetsmæssige parametre, der skal overholdes i den kollektive transport (§ 10 (2) i ÖPNRV-G).
- (20) Fra 2001 reduceres de beløb, som forbundsstaten betaler til Verkehrsverbundgesellschaften, årligt med en femtedel (§ 10 (3) i ÖPNRV-G).
- (21) I §§ 14 ff. i ÖPNRV-G fastlægges betingelserne for oprettelse og organisering af Verkehrsverbundgesellschaften. Ifølge § 19 (1) i ÖPNRV-G er Verkehrsverbundgesellschaften bl.a. forpligtet til at udskifte systemet med Alteinnahmegarantie inden for en frist på fem år fra 1999 med et system med kontrakter om offentlig tjeneste.

2.1.4. Berettigelsen af den pris, der er fastsat i kontrakten om offentlig tjeneste

- (22) Inden kontrakten om offentlig tjeneste blev indgået, anvendte Verkehrsverbund Tirol tre forskellige metoder til at kontrollere, om den kompensation for offentlig tjeneste, der var planlagt i kontrakten, var berettiget. De tre metoder var: omkostningerne pr. kilometer (Prüfung nach Kilometersätzen), priseniveauet (Prüfung nach Kostensätzen) og de enkelte omkostningskategorier (Prüfung nach Einzelkostenpositionen).

2.2. Kommissionens indledende vurdering

- (23) I sin beslutning om at indlede proceduren rejste Kommissionen tvivl om, hvorvidt den kontrakt om offentlig tjeneste, der var indgået mellem Verkehrsverbund og Postbus, opfyldte det andet af de såkaldte Altmark-kriterier⁽¹⁰⁾. Eftersom de fire Altmark-kriterier er kumulative, har Kommissionen ikke foretaget en detaljeret vurdering af, om det tredje og fjerde kriterium er opfyldt, men har konkluderet, at tilstedeværelsen af statsstøtte ikke kan udelukkes.
- (24) Hvad angår en sådan støttes eventuelle forenelighed med fællesmarkedet hedder det i beslutningen om at indlede proceduren, at støtten kan være forenelig med fællesmarkedet på grundlag af EF-traktatens artikel 73 og

artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje⁽¹¹⁾. Kommissionen mente bl.a., at kompensationen til Postbus tilsyneladende ikke oversteg det beløb, der var nødvendigt for at dække de omkostninger, der følger af opfyldelsen af kontraktens forpligtelser til offentlig tjeneste, når der tages hensyn til de dermed forbundne indtægter og en rimelig fortjeneste.

- (25) Kommissionen mente imidlertid, at eftersom der ikke havde fundet en licitation sted, og eftersom en direkte konkurrent til Postbus hævdede, at Postbus modtog overkompensation, burde denne konkurrent og alle andre berørte tredjeparter have mulighed for at fremsætte bemærkninger om de metoder, som Østrig har anvendt til at kontrollere omkostninger og undgå overkompensation, før der træffes en endelig afgørelse om, hvorvidt Postbus modtog overkompensation eller ej. På dette grundlag var Kommissionen i tvivl om, hvorvidt Postbus blev overkompenseret for at levere en offentlig tjeneste i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste.

3. BEMÆRKNINGER FRA ØSTRIG

- (26) Bemærkningerne fra Østrig vedrører:
- a) forholdet mellem Altmark-kriterierne og forordning (EF) nr. 1191/69
 - b) anvendelsen af det andet Altmark-kriterium i den foreliggende sag
 - c) anvendelsen af tredje og fjerde Altmark-kriterium i den foreliggende sag, herunder især metoderne til at kontrollere omkostninger og undgå overkompensation
 - d) foreneligheden af kontrakten om offentlig tjeneste med forordning (EØF) nr. 1191/69.

Forholdet mellem Altmark-kriterierne og forordning (EØF) nr. 1191/69

- (27) Østrig mener, at EF-traktatens artikel 73 og forordning (EØF) nr. 1191/69, som er baseret på den artikel, udgør en lex specialis til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Når en kontrakt om offentlig tjeneste opfylder kriterierne i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1191/69, er der derfor ikke tale om statsstøtte, og der er derfor ingen grund til at vurdere den pågældende kontrakt om offentlig tjeneste i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og Altmark-kriterierne. Østrig baserer denne fortolkning på præmis 37 i Altmark-dommen, hvor det hedder:

⁽¹⁰⁾ Disse kriterier blev fastlagt af EF-Domstolen i dommen af 24.7.2003, Altmark, sag C-280/00, Sml. I-7747, med henblik på at vurdere, om en kompensation for offentlig tjeneste udgør statsstøtte eller ej.

⁽¹¹⁾ EFT L 156 af 28.6.1969, s. 1.

»Herefter må det først undersøges, om forordning nr. 1191/69 finder anvendelse på de i hovedsagen omhandlede transportydelser. Det er alene, hvis dette ikke er tilfældet, at det er nødvendigt at undersøge anvendelsen af traktatens generelle bestemmelser om statsstøtte på de i hovedsagen omhandlede tilskud.«

3.1. Anvendelse af det andet Altmark-kriterium i den foreliggende sag

- (28) Østrig hævder, at selv om forordning (EF) nr. 1191/69 ikke vedrører tilstedeværelsen af statsstøtte, men blot støttens forenelighed med fællesmarkedet, opfylder den kontrakt om offentlig tjeneste, som er indgået mellem Verkehrsverbund Tirol og Postbus, under alle omstændigheder de fire Altmark-kriterier.
- (29) For så vidt angår det andet Altmark-kriterium, forklarer Østrig, at både kompensationen for Bestelleistungen og kompensationen for Bestandsleistungen er fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsnitlig måde. Med hensyn til Bestelleistungen forklarer Østrig, at kontrakten er en nettokontrakt, hvorved Postbus modtager en fast pris for hver kørt buskilometer på 2,57 EUR/km⁽¹²⁾. Prisen var derfor blevet fastlagt på forhånd ved hjælp af det objektive og gennemsnitlige kriterium »pris pr. kørt kilometer«.
- (30) Med hensyn til Bestandsleistungen forklarer Østrig, at prisen også var blevet fastlagt på forhånd af parterne som en fast pris, nemlig 1,69 mio. EUR for de 952 761 km, der skulle køres. Det, der ikke var blevet fastlagt på forhånd, var den nøjagtige fordeling mellem de tre betalingskomponenter, nemlig billetindtægter, kompensation for takstforpligtelser og kompensation for integreret trafiksystem. Østrig oplyser, at forklaringen ligger i selve karakteren af de tre komponenter, hvoraf to afhænger af antallet af transporterede passagerer, og den tredje udgør forskellen mellem den samlede aftalte pris og summen af de første to elementer.
- (31) I denne forbindelse konkluderer Østrig også, at kontrakten er en nettokontrakt, hvorved Postbus modtager en fast pris for hver kørt buskilometer på 1,77 EUR/km, og at prisen derfor var blevet fastlagt på forhånd ved hjælp af det objektive og gennemsnitlige kriterium »pris pr. kørt kilometer«.

⁽¹²⁾ 527 000 EUR: 204 807 km = 2,57 EUR/km.

3.2. Anvendelse af det tredje og fjerde Altmark-kriterium i den foreliggende sag, navnlig metoder til at kontrollere omkostninger og undgå overkompensation

- (32) Østrig hævder, at Verkehrsverbund Tirol udelukkede overkompensation til Postbus ved at sammenholde den pris, der blev betalt til Postbus pr. kilometer, med gennemsnittet i sektoren ved hjælp af tre forskellige metoder: en kontrol af omkostningerne pr. kilometer, en kontrol af prisniveauet og en kontrol af de enkelte omkostningskategorier.
- (33) I sit svar på beslutningen om at indlede proceduren gav Østrig Kommissionen yderligere oplysninger om to af de metoder, der var anvendt til at kontrollere omkostningerne i forbindelse med ydelse af transporttjenester og undgå overkompensation, nemlig kontrollen af prisniveauet og kontrollen af de enkelte omkostningskategorier. Østrig mener, at der ikke er behov for nogen yderligere forklaring med hensyn til kontrollen af omkostningerne pr. kilometer⁽¹³⁾.
- (34) Østrig mener, at disse tre omkostningskontroller sikrer både overholdelse af det tredje (fravær af overkompensation) og det fjerde (gennemsnitlig, veldrevet virksomhed) Altmark-kriterium.

3.2.1. Kontrol af omkostningsniveauet

- (35) Ved hjælp af metoden »kontrol af omkostningsniveauet« sammenlignede Verkehrsverbund Tirol Postbus' omkostningsniveau med de gennemsnitlige omkostninger i sektoren.
- (36) På grundlag af de gennemsnitlige omkostninger i sektoren skulle Postbus overholde følgende omkostningsmål for kontrakten om offentlig tjeneste i Lienz-distriktet:

Udgiftspost	Omkostning
Personaleudgifter	[...] (*) EUR
Udgifter til brændstof og vedligeholdelse	[...] EUR
Køretøjsomkostninger (afskrivning)	[...] EUR
Administrative omkostninger	[...] EUR
I alt	[...] EUR

(*) Fortrolige oplysninger

- (37) Østrig giver følgende detaljerede redegørelse for disse udgiftsposter.

⁽¹³⁾ For de forklaringer, som Østrig har afgivet i så henseende på dette stadium af den foreløbige vurdering, henvises til punkt 98 og 99 i beslutningen om at indlede proceduren.

3.2.1.1. Personaleudgifter

- (38) Østrig baserede beregningen af personaleudgifterne på 54 290 køretimer (Lenkerstunden) for rutedriften. Østrig forklarede, at dette tal er baseret på de kilometer, der er nødvendige for driften i henhold til køreplanen, inkl. stoptid, men ekskl. ture frem og tilbage mellem stoppesteder/garager, hvileperioder osv. Ifølge Østrig gik Verkehrsverbund Tirol med 21 km pr. time ud fra en forholdsvis høj ydelse pr. km/t ⁽¹⁴⁾, idet gennemsnittet for Østrig er 16-18 km/t.
- (39) Østrig anførte, at bruttotimesatsen for en køretime (inkl. alle gebyrer, afgifter, garage, vedligeholdelse, administration og ekstra personaleomkostninger) vurderes til [...] EUR. Dette beløb er sammensat således: i den østrigske overenskomst for ansatte i privatretlige busselskaber fra 2002 er fastsat en gennemsnitlig nettotimeløn på 7,55 EUR. Hertil skal der i første omgang tilføjes tillæg for søndags- og feriearbejde, betaling for overtimer, skatter og socialsikringsudgifter. Under hensyntagen til disse udgifter ligger den gennemsnitlige timeløn på 16,30 EUR.
- (40) Oven i denne timeløn er der et yderligere tillæg på ca. [...] % for personaleudgifter til garage, planlægning og administration. Under hensyntagen til disse faste omkostninger koster en times busdrift [...] EUR.
- (41) Multipliserer man det gennemsnitlige antal køretimer med den gennemsnitlige timeløn, bliver personaleudgifterne i alt [...] EUR ⁽¹⁵⁾.

3.2.1.2. Udgifter til brændstof og vedligeholdelse

- (42) I forbindelse med udgifterne til brændstof og vedligeholdelse antager Verkehrsverbund Tirol en udgift på [...] EUR for hver planlagt kilometer (1 157 568 km), hvilket i alt giver [...] EUR. Dette beløb omfatter alle køretøjsrelaterede omkostninger, undtagen omkostninger til finansiering, afskrivning og kontrolforanstaltninger.
- (43) Østrig giver en detaljeret redegørelse for sin beregning. Den er baseret på antagelsen om, at der til ruterne i Lienz-distriktet vil være behov for 4 busser med en længde på 15 m og et brændstofforbrug på 45 l/100 km og 21 busser med en længde på 12 m og et brændstofforbrug på 36 l/100 km. Det samlede anslåede brændstofforbrug for denne flåde er 478 000 l. På

basis af en dieselprijs på [...] EUR/l er de samlede brændstofudgifter derfor [...] EUR.

- (44) Vedligeholdelsesudgifterne anslås til [...] EUR pr. bus (personale- og materialeudgifter), altså i alt [...] EUR for 25 busser. Udgifterne til brændstof og vedligeholdelse beløber sig tilsammen til [...] EUR.
- (45) Dette er allerede mere end de [...] EUR, der var blevet benyttet som benchmark. De østrigske myndigheder konkluderer derfor, at omkostningsposten »brændstof og vedligeholdelse« er et meget konservativt overslag.

3.2.1.3. Udgifter til køb og afskrivning af køretøjer

- (46) Udgifterne til køb og afskrivning af køretøjer på [...] EUR er baseret på følgende antagelser:
- a) Busruterne skal drives med 4 busser på 15 m længde og 21 busser på 12 m længde.
- b) Det hedder i kontrakten om offentlig tjeneste, at flådens gennemsnitsalder ikke må overstige 6 år, og at mindst 10 % af flåden skal fornyes hvert år.
- c) Indkøbsprisen for en bus på 12 m er [...] EUR, den gennemsnitlige årlige forrentning er 5 %, og afskrivningsperioden er 8 år. Årlydsen pr. køretøj er derfor [...] EUR.
- d) Eftersom kontrakten imidlertid tillader, at køretøjerne anvendes i en periode på 12 år, benyttes en tredjedel af flåden til trods for, at den er fuldt afskrevet. Udgifterne til indkøb og afskrivning af køretøjer angår derfor kun to tredjedele af flåden, altså 16 køretøjer.

- (47) Baseret på disse antagelser ligger de årlige udgifter til indkøb og afskrivning af køretøjer på [...] EUR ⁽¹⁶⁾.

3.2.1.4. Administrative omkostninger

- (48) Hvad angår de administrative omkostninger på [...] EUR, gik Verkehrsverbund Tirol ud fra [...] % af alle de andre udgifter pr. udgiftspost ved sine beregninger ⁽¹⁷⁾. Dette beløb dækker kontorleje og kontorudstyr.

⁽¹⁴⁾ Tallet 21 km kan fås ved at dividere det samlede antal kilometer med antallet af køretimer: 1 157 568 km: 54 290 hours = 21,32 km/t.

⁽¹⁵⁾ 54 290 timer × [...] EUR/t = [...] EUR.

⁽¹⁶⁾ [...] EUR.

⁽¹⁷⁾ [...] EUR (omkostninger pr. stk.) × [...] % = [...] EUR.

3.2.2. Kontrol af udgifterne efter de forskellige udgiftskategorier

- (49) Kontrollen af udgifterne efter de forskellige udgiftskategorier er en beregning af sandsynligheden af de forskellige udgiftskategorier. *Verkehrsverbund Tirol* har fastlagt følgende udgifter som benchmark:

Omkostningskategorier	Omkostning
Chaufførudgifter	[...] EUR
Personaleudgifter (undtagen chaufførudgifter)	[...] EUR
Køretøjsudgifter (afskrivning)	[...] EUR
Brændstofudgifter	[...] EUR
Dækudgifter	[...] EUR
Andre udgifter (reparation, vedligeholdelse osv.)	[...] EUR
Administrative omkostninger	[...] EUR
I alt	[...] EUR

- (50) Der er også givet en mere detaljeret redegørelse for disse benchmarks.

3.2.2.1. Chaufførudgifter

- (51) *Verkehrsverbund Tirol* baserede beregningen af chaufførudgifterne på 28 chauffører, hvilket ifølge Østrig er lavt sat for 25 busser, hvis der tages højde for ferie, inaktive perioder som følge af sygdom osv. Selv om der i den østrigske overenskomst for ansatte i privatretlige busselskaber er fastsat en årlig bruttoløn på [...] EUR (uden tillæg eller skatter), gik *Verkehrsverbund Tirol* kun ud fra [...] EUR. Personaleudgifterne udgør derfor [...] EUR.

3.2.2.2. Personaleudgifter

- (52) Hvad angår de øvrige personaleudgifter til personale inden for administration, planlægning og værkstedstjenester, gik *Verkehrsverbund Tirol* ligeledes ud fra en årlig bruttoløn på [...] EUR pr. ansat. Antallet af ansatte blev sat til 8. Personaleudgifterne beløber sig derfor til [...] EUR.

3.2.2.3. Køretøjsudgifter

- (53) Køretøjsudgifterne er baseret på samme antagelse som i forbindelse med kontrollen af omkostningerne pr. post.

3.2.2.4. Brændstofudgifter

- (54) Hvad angår brændstofudgifterne har *Verkehrsverbund Tirol* baseret beregningen på et brændstofforbrug på

465 000 l. Den gennemsnitlige brændstofpris blev ansat til [...] EUR pr. l. De samlede brændstofudgifter er derfor [...] EUR ⁽¹⁷⁾.

3.2.2.5. Dækudgifter

- (55) Med hensyn til dækudgifter gik *Verkehrsverbund Tirol* ud fra en indkøbspris på [...] EUR for 2 par dæk hvert år til 25 busser, hvorved omkostningerne ligger på [...] EUR.

3.2.2.6. Andre udgifter

- (56) Materialeomkostninger til køretøjer, vedligeholdelse, forsikring, skat osv. anslås at ligge på ca. [...] EUR pr. år. Dette tal indeholder forsikring for hvert køretøj på ca. [...] EUR pr. år og materialeudgifter på [...] EUR pr. kørt kilometer. Vedligeholdelse af 25 busser udgør i alt [...] EUR pr. år. Leje af garageplads på 1 500 m² udgør [...] EUR pr. år.

3.2.2.7. Administrative omkostninger

- (57) De administrative omkostninger anslås at ligge på ca. [...] EUR pr. måned, altså [...] EUR pr. år.

3.2.3. Østrigs konklusion vedrørende det tredje og fjerde Altmark-kriterium

- (58) Østrig konkluderer, at *Verkehrsverbund Tirol* har vurderet den pris, der betales til *Postbus*, på grundlag af tilstrækkelige, realistiske og konservative overslag over, hvor meget en gennemsnitlig busvirksomhed ville have anvendt på at gennemføre en tilsvarende kontrakt. Østrig påpeger, at den pris, der er betalt til *Postbus*, nemlig 2 217 000 EUR, ligger inden for intervallet mellem de to omkostningskontroller, hvor resultaterne udgør henholdsvis 2 224 965,00 EUR og 2 205 619,00 EUR.

- (59) Østrig mener derfor, at en overkompensation af *Postbus* kan udelukkes, og at den pris, der er betalt til *Postbus*, svarer til den pris, som en gennemsnitlig, veldrevet virksomhed, der er tilstrækkelig udstyret med transportmidler, ville have krævet for at varetage de pågældende transportydelse.

3.3. Foreneligheden af kontrakten om offentlig tjeneste med forordning (EØF) nr. 1191/69

- (60) Af de grunde, der er anført i afsnit 3.3, mener Østrig, at kontrakten om offentlig tjeneste ligeledes er i fuld overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69.

4. RETLIG VURDERING

- (61) For det første afviser Østrigs argument, hvorefter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, ikke skulle finde anvendelse på en kontrakt om offentlig tjeneste, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 1191/69.

- (62) Forordning (EØF) nr. 1191/69 er nemlig en forordning, der bl.a. tillader, at visse former for støtte, der ydes af medlemsstaterne i form af kompensation for pålæggelse af en pligt til offentlig tjeneste, kan erklæres for forenelige med fællesmarkedet, og som fritager medlemsstaterne for forpligtelsen i EF-traktatens artikel 88, stk. 3, til at anmelde støtte til Kommissionen, før den iværksættes.
- (63) Reglerne om statsstøtte i forordning (EØF) nr. 1191/69 gælder imidlertid kun for foranstaltninger, der udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Forordning (EØF) nr. 1191/69 er med andre ord en forenelighedsforordning.
- (64) Der er derfor i første omgang grund til at analysere, om de betalinger, der er fastsat i kontrakten mellem Postbus og Verkehrsverbund, udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Hvis dette er tilfældet, skal det i anden omgang analyseres, om de er forenelige med fællesmarkedet.

4.1. Tilstedeværelsen af statsstøtte

- (65) I EF-traktatens artikel 87, stk. 1, hedder det: »Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (66) Busoperatørerne, såsom Postbus, udøver en økonomisk aktivitet, nemlig transport af personer mod kompensation; de er derfor virksomheder i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (67) Betalingen af støtte til Postbus foretages af Verkehrsverbund Tirol, som finansieres af delstaten Tyrol og forbundsregeringen. Betalingen af disse beløb sker således ved hjælp af statsmidler.
- (68) Det er endvidere et spørgsmål, om Postbus — gennem den kontrakt om offentlig tjeneste, som er genstand for denne beslutning — får en selektiv økonomisk fordel. I dommen »Altmark Trans«⁽¹⁸⁾ har Domstolen fastlagt de kriterier, der skal anvendes til at vurdere, om der er tale om en kompensation for en offentlig tjeneste:

»Offentlige tilskud, som har til formål at muliggøre virksomhed med rutetransport i byer, forstæder eller

regioner, falder dog ikke ind under denne bestemmelse, for så vidt som sådanne tilskud skal anses for at være en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste. [...]«

Ifølge Domstolen er dette tilfældet, hvis nedenstående fire kriterier er opfyldt:

- »— for det første skal den begunstigede virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret
- for det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde

- for det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne

- når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, [...] skal størrelsen af den nødvendige kompensation for det fjerde fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at gennemføre forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.«

4.1.1. Er det faktisk pålagt den pågældende virksomhed at opfylde klart definerede forpligtelser til offentlig tjeneste?

- (69) Artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1191/69 indeholder følgende definition af forpligtelser til offentlig tjeneste: »Ved forpligtelser til offentlig tjeneste forstås forpligtelser, som transportvirksomheden ikke ville påtage sig i egen forretningsmæssig interesse eller i hvert fald ikke i samme omfang og ikke på samme betingelser«.

⁽¹⁸⁾ Domstolens dom, *Altmark Trans*.

(70) Den kontrakt, der er indgået mellem Postbus og Verkehrsverbund Tirol, formaliserer de specifikke krav, der pålægges leverandøren af ydelserne for at sikre et afbalanceret transportnet på baggrund af de betjente områders landlige karakter og ringe befolkningstæthed samt geografiske karakteristika. Disse faktorer kan afholde en operatør, der tilbyder sådanne tjenester, fra at tilbyde disse på et rent kommercielt grundlag. Virksomheden Postbus har en forpligtelse til at tilbyde sådanne tjenester, og de køreplaner, der skal overholdes, og de ruter, hvor tjenesterne skal tilbydes, er tydeligvis kontraktlig fastlagt som præciseret i punkt 2 i kontrakten.

(71) Det følger derfor af kontrakten mellem Postbus og Verkehrsverbund Tirol, at Postbus rent faktisk har fået pålagt en offentlig transporttjeneste i Lienz-distriktet. Det første Altmark-kriterium er således opfyldt.

4.1.2. Er de parametre, der ligger til grund for beregningen af kompensationen, fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsnitlig måde?

(72) For det andet skal det afgøres, om de parametre, der danner grundlaget for beregningen af kompensationen, er blevet fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsnitlig måde.

(73) Der skelnes i kontrakten mellem betaling for Bestelldienst og betalinger for Bestandsleistungen. Som præciseret af Østrig i svaret på beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure fastsættes det i kontrakten, at der for de to kategorier af transporttjenester skal ydes en kompensation pr. tilbagelagt transportkilometer. Prisen pr. kilometer er 2,57 EUR for Bestelldienst og 1,77 EUR for Bestandsleistungen. Bestandsleistungen adskiller sig kun fra Bestelldienst ved, at en af faktorerne i kompensationen tilpasses, således at beløbet 1,77 EUR/km systematisk overholdes.

(74) Det kan konstateres, at fastsættelsen af kompensationen på grundlag af en pris pr. tilbagelagt kilometer og det samlede antal tilbagelagte kilometer er en almindelig praksis i forbindelse med kontrakter om bustransport, navnlig hvis det er den offentlige myndighed, der har ansvaret for organisering af den kollektive trafik, som bærer risikoen i forbindelse med indtægterne fra billetsalget. Efter igen at have undersøgt kontrakternes indhold på grundlag af de yderligere forklaringer fra Østrig konstaterer Kommissionen, at i modsætning til resultatet af dens foreløbige analyse i punkt 64-71 i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure udgør den kontrakt, der er indgået mellem Postbus og Verkehrsverbund Tirol, en kontrakt af denne type.

(75) Fastsættelsen af kompensationen på grundlag af en pris pr. tilbagelagt kilometer og det samlede antal tilbagelagte

kilometer opfylder det andet Altmark-kriterium, fordi prisen pr. kilometer og det samlede antal tilbagelagte kilometer er fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsnitlig måde.

(76) Derfor er det andet Altmark-kriterium opfyldt.

4.1.3. Fravær af overkompensation

(77) Det fremgår af punkt 96-102 i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, at Kommissionen mener, at den metode, Verkehrsverbund Tirol har valgt til at sikre, at der ikke foreligger overkompensation, nemlig kontrol af den pris, som busvirksomheden forlangte, ved hjælp af tre forskellige metoder til sammenligning med de gennemsnitsværdier, der er konstateret i den pågældende sektor, kan accepteres som bevis for, at der ikke foreligger overkompensation.

(78) I den foreliggende sag var Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at fordi der ikke har været noget udbud, og fordi en direkte konkurrent til Postbus hævdede, at Postbus har modtaget overkompensation, var det hensigtsmæssigt at give denne konkurrent og alle andre interesserede tredjeparter lejlighed til at udtale sig om Østrigs metoder til kontrol af omkostningerne, før det med sikkerhed konkluderes, at Postbus ikke modtager overkompensation.

(79) Det skal for det første bemærkes, at klageren har meddelt Kommissionen, at vedkommende ikke længere ønsker at forfølge denne sag. Det kan derefter konstateres, at der ikke er nogen tredjepart, der har sat spørgsmålstejn ved fraværet af overkompensation.

(80) Kommissionen mener endvidere, at Østrig har afgivet supplerende forklaringer, som viser, at den pris, som Verkehrsverbund Tirol betaler til Postbus, udgør en plausibel og tilstrækkelig pris i betragtning af de gennemsnitsomkostninger, der er konstateret i den pågældende sektor, og erfaringerne fra den offentlige forvaltning. I afsnit 3.3.1-3.3.3 sammenfattes de beregningsmetoder og de sammenligninger og konklusioner, der følger heraf. Mere generelt giver en metode som den foreliggende, hvor der efterfølgende og på tre forskellige måder foretages en systematisk sammenligning af kompensationen med omkostningerne i sektoren, mulighed for at sikre, at der ikke er tale om overkompensation. Skulle en sådan sammenligning føre til, at der konstateres en overkompensation, skal Østrig kræve denne tilbagebetalt.

(81) Det kan på grundlag heraf konkluderes, at Postbus ikke modtager overkompensation for udførelsen af den kontrakt om offentlig tjeneste, der er genstand for denne beslutning, og at det tredje Altmark-kriterium derfor er opfyldt.

4.1.4. *Pris svarende til omkostningerne i en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkelig udstyret med transportmidler*

- (82) Det skal kontrolleres, om den pris, Verkehrsverbund Tirol betaler til Postbus, svarer til omkostningerne i en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkelig udstyret med transportmidler. For at kontrollere, om dette kriterium er opfyldt, skal de tre elementer analyseres særskilt.

4.1.4.1. *Omkostningerne i en gennemsnitsvirksomhed*

- (83) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at i forbindelse med kontrolberegningerne har Østrig baseret sig på konstaterede gennemsnitlige standardparametre i den pågældende sektor. De kan derfor anses for at afspejle gennemsnittet i den pågældende sektor.
- (84) Postbus' omkostninger svarer derfor til omkostningerne i en østrigsk gennemsnitsvirksomhed.

4.1.4.2. *Omkostningerne i en veldrevet virksomhed*

- (85) Det er et spørgsmål, om Postbus' omkostninger også svarer til omkostningerne i en veldrevet virksomhed. I bustransportsektoren, som længe har været domineret af monopoler og tildeling af kontrakter uden udbud, er alle virksomheder på markedet ikke nødvendigvis veldrevne virksomheder.
- (86) I denne forbindelse skal det bemærkes, at Østrig ikke har afgivet nogen forklaring, der viser, at disse parametre også afspejler gennemsnittet i en veldrevet virksomhed. For eksempel skulle Østrig kunne have baseret sig på gennemsnitsomkostningerne i de virksomheder, der i de seneste år har fået tildelt et stort antal kontrakter i sektoren.
- (87) Det skal endvidere bemærkes, at der er en forskel på 0,80 EUR/km mellem prisen pr. km for Bestelldienst og for Bestandsdienst. Dette tyder på, at Postbus råder over en vis margin til at forbedre sin effektivitet med hensyn til Bestelldienst.
- (88) Det kan deraf konkluderes, at Østrig ikke har påvist, at den pris, Verkehrsverbund Tirol betaler til Postbus, svarer til omkostningerne i en veldrevet virksomhed. Det fjerde Altmark-kriterium er derfor ikke opfyldt.

4.1.4.3. *Konklusion vedrørende opfyldelsen af Altmark-kriterierne*

- (89) Eftersom de fire kriterier er kumulative kriterier, medfører det forhold, at et af de fire kriterier ikke er opfyldt, at

Kommissionen automatisk konkluderer, at de pågældende betalinger skal anses for at give virksomheden Postbus en selektiv økonomisk fordel.

4.1.5. *Fordrejning af konkurrencen og indvirkning på samhandelen*

- (90) Virksomheden Postbus er aktiv på bustransportmarkedet i hele Østrig og besidder en stor markedsandel. Hvis denne virksomhed tildeles en økonomisk fordel, kan det derfor medføre en fordrejning af konkurrencevilkårene.
- (91) I den foreliggende sag kan der bl.a. opstå en fordrejning af konkurrencen, fordi den offentlige finansiering gives til den virksomhed, der har licens til bustransport i det pågældende distrikt. Denne offentlige finansiering kan derfor hindre andre virksomheder i at opnå driftstilladelser til kollektive transportruter, idet den styrker de støttemodtagende virksomheders stilling og sætter dem i stand til at tilbyde mere attraktive, kommercielle vilkår, når tilladelserne skal fornyes.

- (92) Hvad angår muligheden for, at den pågældende foranstaltning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, skal det for det første bemærkes, at markedet for lokal eller regional kollektiv transport er et konkurrencepræget marked i Østrig og i andre medlemsstater, da der ikke findes noget nationalt monopol for en eller flere virksomheder på dette marked.

- (93) I den forbindelse skal der gøres opmærksom på præmis 77 ff i dommen Altmark Trans, hvor Kommissionen fastslog:

»Det er på ingen måde udelukket, at et offentligt tilskud til en virksomhed, som alene leverer lokale eller regionale transportydelser, og som ikke leverer transportydelser uden for den oprindelige medlemsstat, ikke desto mindre kan have indvirkning på samhandelen mellem medlemsstater.

Når en medlemsstat således yder et offentligt tilskud til en virksomhed, kan den pågældende virksomheds stilling inden for levering af transportydelser derved blive opretholdt eller styrket med den konsekvens, at chancerne for de virksomheder, der er etableret i de øvrige medlemsstater, for at levere transportydelser på denne medlemsstats marked herved bliver formindskede (jf. i denne forbindelse dom af 13. juli 1988 i sag 102/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. s. 4067, præmis 19, dom af 21. marts 1991 i sag C-305/89, Italien mod Kommissionen, Sml. s. I-1603, præmis 26, og dommen i sagen Spanien mod Kommissionen, præmis 40).

[...]

Den for anvendelsen af EF-traktatens artikel 92, stk. 1, fastsatte betingelse, hvorefter støtten skal kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater, afhænger ikke af, om de leverede transportydelser er lokale eller regionale eller af størrelsen af det omhandlede aktivitetsområde.»

- (94) Det kan derfor ikke udelukkes, at mulighederne for, at virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat, kan levere deres transportydelser på det østrigske transportmarked, reduceres ved den pågældende foranstaltning.
- (95) Den offentlige finansiering, som Verkehrsverbund Tirol yder til Postbus, kan derfor skabe konkurrencefordrejninger og påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

4.1.6. Konklusion

- (96) Eftersom det fjerde Altmark-kriterium ikke er opfyldt, og alle de øvrige betingelser i EØF-traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt, kan det konstateres, at de pågældende betalinger udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (97) Der er derfor grund til at undersøge, om disse støtteforanstaltninger kan erklæres for forenelige med fællesmarkedet.

4.2. Støttens forenelighed

- (98) I EF-traktatens artikel 73 står der om landtransport, at »støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne traktat«.

4.2.1. Altmark-dommen om anvendeligheden af artikel 73

- (99) Domstolen bemærker, »at det i traktatens artikel 77 (nu artikel 73 EF) bestemmes, at støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med traktaten. Efter vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 1107/70 om støtte, som ydes inden for sektoren for transporter med jernbaner, ad landeveje og sejlbare vandveje, er medlemsstaterne ikke længere berettigede til at påberåbe sig traktatens artikel 77, som bestemmer, at støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med traktaten, uden for de tilfælde, som omhandles i den afledte fællesskabsret. For så vidt som forordning nr. 1191/69 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, og såfremt de i hovedsagen omhandlede tilskud er omfattet af traktatens artikel 92, stk. 1 (efter

ændringen artikel 87, stk. 1, EF), fastsætter forordning nr. 1107/70 således udtømmende de betingelser, hvorunder medlemsstaternes myndigheder kan tildele støtte i henhold til traktatens artikel 77.«⁽¹⁹⁾

- (100) Det skal derfor undersøges, om forordning (EØF) nr. 1191/69 eller forordning (EØF) nr. 1107/70 indeholder forenelighedsregler for statsstøtteforanstaltningerne, som finder anvendelse i den foreliggende sag.

4.2.2. Forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af forordning (EØF) nr. 1191/69

4.2.2.1. Anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1191/69

- (101) Anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1191/69 defineres som følger i forordningens artikel 1, stk. 1 og 2:

»1. Denne forordning gælder for transportvirksomheder, som præsterer tjenesteydelser inden for transport med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje. Medlemsstaterne kan fra forordningens anvendelsesområde udelukke virksomheder, hvis aktiviteter udelukkende omfatter transportydelser i byer, forstæder eller regioner.

2. I denne forordning forstås ved:

— »transport i byer og forstæder«: transportydelser til opfyldelse af behovene i en by eller et byområde samt transportbehovene mellem denne by eller dette byområde og forstæderne

— »transportydelser i regioner«, transportydelser, der tager sigte på at opfylde transportbehovene i en region.«

- (102) Østrig har gjort brug af muligheden for at udelukke visse virksomheder fra forordningens anvendelsesområde. I henhold til artikel 2 i Privatbahnunterstützungsgesetz 1998⁽²⁰⁾ er virksomheder, som udelukkende er beskæftiget med transport i byer og forstæder, udelukket fra anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1191/69.

- (103) I den foreliggende sag er de pågældende tjenester imidlertid regionale tjenester. Forordning (EØF) nr. 1191/69 finder derfor anvendelse.

4.2.2.2. Den af Østrig valgte ordning

- (104) I artikel 1, stk. 3-5, i forordning (EØF) nr. 1191/69 beskrives de to forskellige ordninger, som medlemsstaterne kan vælge mellem i forbindelse med organisering og finansiering af kollektiv transport, nemlig ordningen med pålæggelse af forpligtelser til offentlig tjeneste og kontraktordningen.

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom, Altmark Trans, præmis 101, 106, 107. Rådets forordning (EØF) nr. 1167/70 (EFT L 130 af 15.6.1970, s. 1).

⁽²⁰⁾ Bundesgesetzblatt I 1994/519.

»3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder ophæver de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser, der er defineret i denne forordning og pålagt inden for transport med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje.

4. For at sikre tilstrækkelige transportydelser, navnlig under hensyntagen til samfunds- og miljømæssige faktorer og til den fysiske planlægning, eller med henblik på at tilbyde bestemte prisbetingelser til fordel for bestemte grupper af rejsende, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder indgå kontrakter om offentlig tjeneste med en transportvirksomhed. Betingelser og nærmere bestemmelser for sådanne kontrakter er fastsat i afdeling V.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan dog opretholde eller pålægge de forpligtelser til offentlig tjeneste, der er omhandlet i artikel 2, for personbefordring i byer, forstæder og regioner. Betingelser og nærmere bestemmelser herfor, herunder kompensationsformer, er fastsat i afdeling II, III og IV. Når en transportvirksomhed både præsterer tjenesteydelser, der er omfattet af forpligtelser til offentlig tjeneste, og udfører andre aktiviteter, skal de pågældende offentlige tjenester udgøre særlige afdelinger, der mindst opfylder følgende betingelser:

- a) regnskabet for hver af disse driftsaktiviteter skal føres særskilt, og de tilsvarende aktiver skal opføres efter gældende regnskabsforskrifter
- b) udgifterne skal balancere med driftsindtægterne og de offentlige myndigheders indbetalinger uden mulighed for overførsel fra eller til et andet af virksomhedens aktivitetsområder.«

(105) Østrig har valgt en kontraktordning (§ 19 i ÖPNRV-G). De bestemmelser, der gælder for de pågældende foranstaltninger, findes derfor i afdeling V i forordning (EØF) nr. 1191/69.

4.2.2.3. Anvendelse af afdeling V i forordning (EØF) nr. 1191/69

(106) Afdeling V i forordning (EØF) nr. 1191/69 består af en enkelt artikel, artikel 14, hvori det hedder følgende:

»1. Ved kontrakt om offentlig tjeneste forstås en kontrakt, der indgås mellem en medlemsstats kompetente myndigheder og en transportvirksomhed med henblik på at sikre offentligheden tilstrækkelige transportydelser.

Kontrakten om offentlig tjeneste kan særligt omfatte:

— transportydelser, der følger fastsatte regler om kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og kvalitet

— 3 supplerende transportydelser

— transportydelser til bestemte priser og på bestemte vilkår, især for bestemte grupper af rejsende eller bestemte forbindelser

— tilpasninger af ydelserne til de faktiske behov.

2. Kontrakter om offentlig tjeneste omfatter blandt andet følgende punkter:

- a) særlige oplysninger om transportydelserne, navnlig vedrørende kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og kvalitet
- b) prisen på ydelserne i henhold til kontrakten, der enten udgør et tillæg til takstindtægterne eller omfatter indtægterne, samt nærmere bestemmelser for de finansielle forbindelser mellem de to parter
- c) reglerne vedrørende tillægskontrakter og kontraktændringer, navnlig for at tage hensyn til uforudsete ændringer
- d) kontraktens gyldighedsperiode
- e) sanktioner ved manglende opfyldelse af kontrakten.

3. De aktiver, der anvendes til transportydelser, som er omfattet af en kontrakt om offentlig tjeneste, kan enten tilhøre virksomheden eller være stillet til dennes rådighed.

4. Enhver virksomhed, der har til hensigt at afbryde eller foretage væsentlige ændringer i en transporttjeneste, som den yder offentligheden vedvarende og regelmæssigt, og som ikke er omfattet af kontraktordningen eller forpligtelsen til offentlig tjeneste, underretter medlemsstatens kompetente myndighed herom med et varsel på mindst tre måneder. De kompetente myndigheder kan give afkald på denne underretning. Denne bestemmelse berører ikke andre gældende nationale fremgangsmåder i forbindelse med retten til at afbryde eller ændre transportydelser.

5. Efter at have modtaget den i stk. 4 omhandlede underretning kan de kompetente myndigheder pålægge virksomheden at opretholde den pågældende tjenesteydelse endnu i højst et år fra datoen for varslet, og de giver virksomheden meddelelse herom mindst en måned inden varslets udløb. De kan ligeledes tage initiativ til forhandlinger om oprettelse eller ændring af en sådan transportydelse.

6. De byrder, der for transportvirksomhederne er en følge af de i stk. 5 nævnte forpligtelser, kompenseres efter de i afdeling II, III og IV fastsatte fælles metoder.»

- (107) Den kontrakt, der er indgået mellem Postbus og Verkehrsverbund Tirol, er en kontrakt, der er indgået mellem en medlemsstats kompetente myndigheder og en transportvirksomhed med henblik på at sikre offentligheden tilstrækkelige transportydelser.
- (108) Denne kontrakt omfatter især: transportydelser, der følger fastsatte regler om kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og kvalitet; transportydelser til bestemte priser og på bestemte vilkår, især for bestemte kategorier af rejsende; tilpasninger af ydelserne til de faktiske behov.
- (109) Denne kontrakt kan derfor anses for en kontrakt om offentlig tjeneste i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69.
- (110) Det kan konstateres, at hverken formålet med (»at sikre offentligheden tilstrækkelige transportydelser«) eller indholdet af kontrakter om offentlig tjeneste (»fastsatte regler om kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og kvalitet«, fastsættelse af takster, befordringsvilkår »for bestemte grupper af rejsende eller bestemte forbindelser«, »tilpasninger af ydelserne til de faktiske behov« osv.) adskiller sig fra de forhold, for hvilke staten eller lokale myndigheder kan pålægge pligter til offentlig tjeneste. Det er dog allerede klargjort ovenfor, at kompensationen for sådanne ydelser er en støtte til fordel for tjenesteyderen.
- (111) På dette punkt skal det for det første bemærkes, at den lovgivende myndighed ved vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 1191/69 havde til formål at fastsætte, under hvilke vilkår »støtteforanstaltninger [...], som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse« som omhandlet i EF-traktatens artikel 73, er forenelige med fællesmarkedet. Anvendelsen af EF-traktatens artikel 73, og dermed også anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1191/69, forudsætter, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Hvis kontraktens indhold kan være omfattet af artikel 73's begreb om »forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse«, bør instrumentets form — altså det, at det er en kontrakt og ikke en ensidigt pålagt forpligtelse — ikke i sig selv hindre, at den støtte, der kan være indeholdt i prisen, er forenelig med fællesmar-

kedet. Det afgørende for, om en ydelse, hvad enten den er statspålagt eller aftalt mellem parterne i en kontrakt, kan betegnes som en pligtmæssig offentlig tjeneste, ligger i ydelsens indhold og ikke i den form, hvorunder den etableres⁽²¹⁾. På dette grundlag kan det konkluderes, at der intet juridisk er til hinder for, at statsstøtte, der er indeholdt i prisen for ydelser som fastsat i en kontrakt om offentlig tjeneste, kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet. Det skal bemærkes, at denne løsning også er valgt af de lovgivende organer i Europa-Parlamentets og Rådets nye forordning (EØF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej.⁽²²⁾ I henhold til artikel 12 træder forordningen imidlertid først i kraft den 3. december 2009. Den gælder derfor ikke for den omhandlede kontrakt, som blev indgået før denne forordnings ikrafttræden.

- (112) Uden nøjagtige betingelser for foreneligheden i forordning 1191/69 mener Kommissionen, at de generelle principper, der følger af traktaten, retspraksis og Kommissionens beslutningspraksis på andre områder, skal finde anvendelse, når man skal afgøre foreneligheden af en sådan støtte.
- (113) Disse principper har Kommissionen sammenfattet i generel form i afsnit 2.4 i »Fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste«⁽²³⁾. Om foreneligheden med fællesmarkedet af statsstøtte, der er indeholdt i en pris, som en offentlig myndighed betaler en tjenesteyder for en offentlig tjeneste, fastsætter disse rammebestemmelser i punkt 14:
- »Kompensationen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til dækning af de omkostninger, der er forbundet med at opfylde forpligtelserne til offentlig tjeneste, under hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af disse forpligtelser. I kompensationen indregnes alle fordele ydet af staten eller med statsmidler af en hvilken som helst art.«
- (114) Betalingerne fra Verkehrsverbund Tirol til Postbus bør derfor erklæres for forenelige med fællesmarkedet, hvis de opfylder disse betingelser.
- (115) Disse betingelser svarer helt nøje til tredje Altmark-kriterium, der — som forklaret — er opfyldt i den foreliggende sag.

⁽²¹⁾ Jf. i denne forbindelse domstolens dom, Altmark Trans, som handlede om en tysk kontrakt om offentlig tjeneste, hvilket ikke forhindrede domstolen i at analysere, om der var tale om statsstøtte eller ikke ud fra instrumentets indhold og ikke dets form. Se betragtning 4 i Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28.11.2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 312 af 29.11.2005, s. 67), hvor der også ses bort fra instrumentets form.

⁽²²⁾ EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1.

⁽²³⁾ EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4.

- (116) Det kan derfor konkluderes, at statsstøtten fra Verkehrsverbund Tirol til Postbus inden for rammerne af kontrakten om offentlig tjeneste er forenelig med fællesmarkedet på grundlag af artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69.

4.3. Ingen fritagelse for underretningspligten

- (117) Østrig mener, at det følger af artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1191/69, at kontrakten om offentlig tjeneste mellem Verkehrsverbund Tirol og Postbus er fritaget for underretningspligten i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

- (118) Det hedder følgende i artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1191/69: »Med hensyn til kompensationsydelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, skal fremgangsmåden med forudgående underretning i henhold til artikel 93, stk. (3), i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab ikke anvendes«.

- (119) Det er derfor et spørgsmål, om de betalinger, som Verkehrsverbund Tirol foretager til Postbus i henhold til kontrakten om offentlig tjeneste, udgør kompensationsydelser i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1191/69.

I nævnte dom Danske Busvognmænd anførte Retten i Første Instans, at de kontraktlige forbindelser, der opstår mellem transportvirksomheden og den kompetente myndighed efter en licitation, i medfør af artikel 14, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1191/69 medfører en særlig finansieringsordning, som ikke giver plads for nogen kompensation efter de i forordningens afdeling II, III og IV fastsatte metoder.⁽²⁴⁾

- (120) Af denne dom følger, at begrebet »kompensation for offentlig tjeneste« som omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1191/69 skal fortolkes meget snævert. Det omfatter kun kompensationsydelser for de forpligtelser til offentlig tjeneste, som ensidigt pålægges en virksomhed i medfør af forordningens artikel 2, som beregnes efter den metode, der er beskrevet i forordningens artikel 10-13, og som ikke skal anmeldes til Kommissionen efter den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

- (121) Derimod er de betalinger, der er fastsat i en kontrakt om transportydelser i henhold til forpligtelser til offentlig tjeneste som omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF)

nr. 1191/69, ikke kompensationsydelser i den i denne forordnings artikel 17, stk. 2, anvendte forstand.

- (122) De betalinger, der er fastsat i en kontrakt om transportydelser i henhold til forpligtelser til offentlig tjeneste som omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69, såsom kontrakten mellem Verkehrsverbund Tirol og Postbus, er derfor ikke fritaget for underretningspligten i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Deres forenelighed skal derfor vurderes af Kommissionen.

5. KONKLUSION

- (123) Det kan konstateres, at Østrig i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, ulovligt har gennemført kontrakten om offentlig tjeneste mellem Verkehrsverbund Tirol og Postbus, som er genstand for denne beslutning. Den statsstøtte, som er omhandlet i denne kontrakt, kan imidlertid erklæres for forenelig på grundlag af EF-traktatens artikel 73 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Med forbehold af de i artikel 2 nævnte betingelser er den statsstøtte, som Østrig har gennemført til fordel for Postbus gennem den kontrakt, der blev indgået den 12. juli 2002 med Verkehrsverbund Tirol, forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Østrig foretager hvert år en sammenligning af kompensationen med de gennemsnitsomkostninger, der er konstateret i sektoren, på grundlag af de metoder, der er præciseret i afsnit 3.3 i denne beslutning, og kræver tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2008.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

⁽²⁴⁾ Førsteinstansrettens dom af 16.3.2004 i sag T-157/01, Danske Busvognmænd, Sml. II-917, præmis 77 til 79.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. oktober 2009

om indgåelse af en administrativ aftale mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed om sikkerhed og udveksling af klassificerede oplysninger

(2009/846/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo) ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 683/2008 bygger den offentlige styring af de to programmer på princippet om en klar fordeling af beføjelser mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed, der er etableret ved Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 ⁽²⁾, og Den Europæiske Rumorganisation, idet Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af programmerne.

(2) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 683/2008 vedrørende styring af sikkerhedsanliggender i forbindelse med de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer fastsættes det navnlig, at Kommissionen forvalter alle spørgsmål vedrørende sikkerheden for de to systemer under disse programmer.

(3) I artikel 16 i samme forordning fastsættes det bl.a., at Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed, for så vidt angår sikkerheden i forbindelse med programmerne og i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer, varetager sikkerhedsgodkendelsen og driften af Galileos sikkerhedscenter.

(4) De opgaver, som i henhold til ovennævnte bestemmelser skal varetages af Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed inden for rammerne af Egnos- og Galileo-programmerne, medfører en udveksling af klassificerede oplysninger mellem disse to organer. De

medfører også, at der via Kommissionen udveksles klassificerede oplysninger mellem Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed på den ene side og Den Europæiske Rumorganisation, Rådet og medlemsstaterne på den anden side.

(5) Kommissionen ændrede ved sin afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽³⁾ sin forretningsorden for at tilføje bestemmelserne om de grundlæggende principper og minimumsstandarden for den sikkerhed, der skal iagttages, navnlig hvad angår Den Europæiske Unions klassificerede oplysninger.

(6) I henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 1321/2004 skal Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed anvende de sikkerhedsprincipper, der er fastlagt i afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom. Dette omfatter bl.a. bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede oplysninger.

(7) Der findes i øjeblikket ingen rammer, der gør det muligt at udveksle klassificerede oplysninger mellem Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed eller via Kommissionen mellem Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed på den ene side og Den Europæiske Rumorganisation, Rådet og medlemsstaterne på den anden side.

(8) Derfor er det nødvendigt, at der indgås en aftale mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed om sikkerhed og udveksling af klassificerede oplysninger. Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed har ført forhandlinger om en sådan aftale, der derfor bør godkendes og undertegnes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed om sikkerhed og udveksling af klassificerede oplysninger godkendes.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 196 af 24.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 246 af 20.7.2004, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Artikel 2

Generaldirektøren for Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Energi og Transport bemyndiges til at undertegne aftalen på Kommissionens vegne.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2009.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

BILAG

Aftale mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed om sikkerhed og udveksling af klassificerede oplysninger

EUROPA-KOMMISSIONEN,

i det følgende benævnt »Kommissionen«, repræsenteret ved Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Energi og Transport,

på den ene side, og

DEN EUROPÆISKE GNSS-TILSYNSMYNDIGHED,

i det følgende benævnt »GNSS-Tilsynsmyndigheden«, repræsenteret ved sin administrerende direktør,

på den anden side,

i det følgende benævnt »parter« eller »part«,

SOM HENVISER til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM HENVISER til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo),

SOM HENVISER til Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 af 12. juli 2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation,

SOM HENVISER til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der inden for rammerne af de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation Egnos og Galileo permanent er behov for at udveksle klassificerede oplysninger mellem parterne,

SOM KONSTATERER, at det med henblik på optimale og effektive konsultationer og samarbejde kan være nødvendigt med adgang til parternes klassificerede oplysninger og med udveksling af klassificerede oplysninger mellem parterne,

SOM ER BEVIDSTE OM, at en sådan adgang til og udveksling af klassificerede oplysninger kræver passende sikkerhedsforanstaltninger,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

I denne aftale forstås ved:

- a) »klassificerede oplysninger«: enhver form for oplysninger (dvs. viden, der kan meddeles i en eller anden form) og materiale, herunder dokumenter, der efter en af parternes vurdering kræver beskyttelse mod uautoriseret videregivelse, og som er blevet kendetegnet som sådan ved en sikkerhedsklassificering
- b) »den videregivende part«: den part, som de klassificerede oplysninger, der meddeles eller udleveres til den anden part (den modtagende part), hidrører fra
- c) »den modtagende part«: den part, som modtager de klassificerede oplysninger fra den anden part (den videregivende part)
- d) »sikkerhedsforskrifter«: Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom, således som den finder anvendelse på hver part, og hver parts interne procedurer og forskrifter.

Artikel 2

Denne aftale finder anvendelse på klassificerede oplysninger, som en part videregiver til den anden part, eller som udveksles indbyrdes mellem parterne i overensstemmelse med deres respektive sikkerhedsforskrifter til brug for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation (Galileo og Egnos).

Artikel 3

Hver af parterne:

- a) beskytter og sikrer klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, som videregives af den ene part til den anden eller udveksles mellem dem
- b) sikrer, at klassificerede oplysninger, der videregives eller udveksles i henhold til denne aftale, bevarer den sikkerhedsklassificering, som disse oplysninger er blevet tildelt af den videregivende part. Den modtagende part beskytter og sikrer disse klassificerede oplysninger efter bestemmelserne i sine egne sikkerhedsforskrifter for klassificerede oplysninger med tilsvarende sikkerhedsklassificering i overensstemmelse med de sikkerhedsbestemmelser, der fastlægges i medfør af artikel 9

- c) undlader at anvende klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale til andre formål end dem, der er fastlagt af den videregivende part
- d) afholder sig fra at udlevere de klassificerede oplysninger, der er omfattet af denne aftale, til andre tredjemænd end dem, der er nævnt i artikel 4, stk. 4 og 5, uden forudgående samtykke fra den videregivende part
- e) giver kun adgang til disse klassificerede oplysninger til personer, som tjenstligt har brug for dem, og som i givet fald er blevet sikkerhedsgodkendt på det nødvendige niveau.

Artikel 4

1. Den videregivende part kan videregive eller udlevere klassificerede oplysninger til den modtagende part i overensstemmelse med princippet om, at kontrollen med oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører.
2. Videregivelse eller udlevering af klassificerede oplysninger til andre tredjemænd end dem, der er nævnt i stk. 4 og 5, kræver, at den modtagende part træffer afgørelse herom efter at have indhentet skriftligt samtykke fra den videregivende part, i overensstemmelse med princippet om, at kontrollen med oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører, som fastlagt i denne parts sikkerhedsforskrifter.
3. Ved gennemførelsen af stk. 1 og 2 er en automatisk udlevering til andre tredjemænd end dem, der er nævnt i stk. 4 og 5, kun tilladt, hvis der er fastlagt og aftalt procedurer mellem parterne for visse kategorier af oplysninger afhængigt af de operationelle behov.
4. De klassificerede oplysninger, der hidrører fra GNSS-Tilsynsmyndigheden, kan automatisk udleveres af Kommissionen til Den Europæiske Rumorganisation »ESA«, Rådet og medlemsstaterne.
5. Kommissionen søger at indgå aftaler og aftale ordninger med henholdsvis ESA, Rådet og medlemsstaterne med henblik på at muliggøre en automatisk udlevering til GNSS-Tilsynsmyndigheden af klassificerede oplysninger, der hidrører fra ESA, Rådet og medlemsstaterne.

Artikel 5

1. Parterne sikrer, at de har etableret et sikkerhedssystem og sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med de grundlæggende principper og minimumsstandards for sikkerhed, der er fastlagt i deres respektive sikkerhedsforskrifter og omhandlet i de ordninger, der skal fastlægges i medfør af artikel 9, for at sikre, at der anvendes samme grad af beskyttelse for de klassificerede oplysninger, som er omfattet af denne aftale.

2. Parterne yder hinanden gensidig bistand med hensyn til sikkerheden af klassificerede oplysninger, som er omfattet af denne aftale, og med hensyn til sikkerhedsspørgsmål af fælles interesse. De i artikel 9 omhandlede myndigheder fører indbyrdes sikkerhedskonsultationer og -inspektioner med henblik på at vurdere effektiviteten af de under dem henhørende sikkerhedsbestemmelser, som skal fastlægges i medfør af nævnte artikel.

3. Før klassificerede oplysninger, der er omfattet af denne aftale, videregives eller udveksles mellem parterne, skal de i artikel 9 omhandlede ansvarlige sikkerhedsmyndigheder være enige om, at den modtagende part er i stand til at beskytte og sikre de oplysninger, der er omfattet af denne aftale, på en måde, der stemmer overens med de ordninger, der fastlægges i medfør af nævnte artikel.

Artikel 6

Parterne påser, at alle personer, der tjenstligt har brug for, eller som via deres tjenstlige pligter og opgaver får adgang til klassificerede oplysninger, som er videregivet eller udvekslet i medfør af denne aftale, behørigt sikkerhedsgodkendes, hvis dette er nødvendigt, før de giver dem adgang til sådanne klassificerede oplysninger.

Procedurerne for sikkerhedsgodkendelse udformes på en sådan måde, at det kan afgøres, om en enkeltperson under hensyntagen til dennes loyalitet, pålidelighed og vederhæftighed kan få adgang til klassificerede oplysninger.

Artikel 7

1. For denne aftales vedkommende gælder følgende:

- a) Hvad angår Kommissionen sendes al korrespondance til det centrale sekretariat i Kommissionens Generalsekretariat på følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generalsekretariatet
1049 Bruxelles
BELGIEN

- b) Hvad angår GNSS-Tilsynsmyndigheden, sendes al korrespondance til følgende adresse:

GSA
Local Security Officer
Rue de la Loi 56
1049 Bruxelles
BELGIEN

2. Uanset stk. 1 kan korrespondance fra den ene part, som kun er tilgængelig for bestemte kompetente tjenestemænd, organer eller tjenester hos denne part, af operationelle grunde stiles til og kun være tilgængelig for bestemte kompetente tjenestemænd, organer eller tjenester hos den anden part, der specifikt er udpeget som modtagere under hensyntagen til deres kompetence og efter princippet om tjenstlig nødvendig indsigt. I så fald gælder følgende:

a) For Kommissionens vedkommende sender GNSS-Tilsynsmyndigheden den pågældende korrespondance direkte til det lokale sekretariat, der betjener de kompetente tjenestemænd, organer eller tjenester i Kommissionen, eller via [det centrale sekretariat i Generalsekretariatet] i Kommissionen, hvis de modtagende tjenestemænd, organer eller tjenester ikke råder over et lokalt sekretariat.

b) For GNSS-Tilsynsmyndighedens vedkommende sendes denne korrespondance via GNSS-Tilsynsmyndighedens sikkerhedsafdeling.

Artikel 8

GNSS-Tilsynsmyndighedens administrerende direktør og direktøren for Kommissionens sikkerhedsdirektorat overvåger gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 9

1. Med henblik på gennemførelsen af denne aftale fastlægges der sikkerhedsbestemmelser mellem de myndigheder, der er omhandlet i stk. 2 og 3, med henblik på at fastsætte standarder for indbyrdes sikkerhedsbeskyttelse og sikring af de klassificerede oplysninger, som parterne videregiver eller udveksler i medfør af denne aftale.

2. GNSS-Tilsynsmyndighedens sikkerhedskontor udarbejder under GNSS-Tilsynsmyndighedens administrerende direktørs myndighed sikkerhedsbestemmelser til beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives til eller udveksles med GNSS-Tilsynsmyndigheden i medfør af denne aftale.

3. I Kommissionen er det sikkerhedsdirektoratet, som under kontrol af det medlem af Kommissionen, der er ansvarligt for

sikkerhedsspørgsmål, udarbejder sikkerhedsbestemmelser til beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives eller udveksles internt i Kommissionen i medfør af denne aftale.

4. For GNSS-Tilsynsmyndighedens vedkommende godkendes de i stk. 1 nævnte sikkerhedsbestemmelser af GNSS-Tilsynsmyndighedens bestyrelse.

Artikel 10

De i artikel 9 omhandlede myndigheder fastlægger procedurer for de tilfælde, hvor der foreligger bevis for eller mistanke om lækage af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, herunder underretning af den anden part om omstændighederne og de trufne foranstaltninger.

Artikel 11

Hver part afholder sine egne omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 12

Alle uoverensstemmelser mellem Kommissionen og GNSS-Tilsynsmyndigheden om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale løses ved forhandling mellem parterne.

Artikel 13

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter, at parterne har underrettet hinanden om, at de har afsluttet de nødvendige interne procedurer.

2. Hver af parterne meddeler den anden part eventuelle ændringer i sine forskrifter, som kan indvirke på beskyttelsen af de klassificerede oplysninger, der er omfattet af denne aftale.

3. Denne aftale kan efter anmodning fra en af parterne revideres med henblik på eventuelle ændringer.

4. Alle ændringer af denne aftale skal foreligge skriftligt og foretages ved fælles overenskomst mellem parterne. Aftalen træder i kraft ved gensidig underretning, jf. stk. 1.

5. Denne aftale indgås for ubestemt tid. Den kan til enhver tid opsiges af enhver af parterne ved skriftlig meddelelse til den anden part. Opsigelsen får virkning seks måneder efter den anden parts modtagelse af meddelelsen. Den berører imidlertid ikke de forpligtelser, der forudgående måtte være indgået i medfør af denne aftale. Navnlig vil enhver klassificeret oplys-

ning, der er videregivet eller udvekslet i henhold til denne aftale, fortsat være beskyttet af aftalens bestemmelser, indtil den modtagende part returnerer den til den videregivende part efter dennes anmodning.

6. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på engelsk.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2009.

På Kommissionens vegne
Matthias RUETE
Generaldirektør

På Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndigheds
vegne
Pedro PEDREIRA
Administrerende direktør

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

KOLLEGIETS BESLUTNING 2009-8

om vedtagelse af finansforordningen, der gælder for Eurojust

EUROJUST-KOLLEGIET —

som henviser til Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (2002/187/RIA) ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets afgørelse (2003/659/RIA) ⁽²⁾ og i særdeleshed, hvad angår artikel 37 heraf, og

som henviser til Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2003 ⁽³⁾ af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 652/2008 ⁽⁴⁾,

idet det bemærkes, at:

- (1) Efter at rammefinansforordningen er blevet ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 652/2008, er det nødvendigt at tilpasse Eurojusts finansielle regler for at bringe dem i overensstemmelse med den ændrede rammefinansforordning.
- (2) Eurojust er et selvstændigt retssubjekt, som har det fulde ansvar for at udarbejde og implementere sit eget budget.
- (3) Det er nødvendigt at definere reglerne for udarbejdelse og implementering af Eurojusts budget samt de regler, der styrer regnskabsaflæggelse og revision af regnskabet.
- (4) Det er også nødvendigt at definere de beføjelser og det ansvar, som Eurojusts kollegie, den anvisningsberettigede, regnskabsføreren, forskudsbestyreren og den interne revisor har.
- (5) Der skal etableres effektive kontrolsystemer med henblik på at beskytte de Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser.

- (6) Da Eurojust er finansieret af årlige tilskud, som konteres Fællesskabets budget, skal tidsplanen for etablering af budgettet, aflæggelse af regnskabet og tildeling af decharge stemme overens med de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning.
- (7) Af samme årsag skal Eurojust opfylde de samme krav som Fællesskabets institutioner med hensyn til tildeling af offentlige aftaler og bevillinger. I denne sammenhæng er en henvisning til de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning tilstrækkelig.
- (8) Finansforordningen skal afspejle de specifikke krav, der stilles til Eurojust som et civilretligt samarbejdsorgan. Den bør tage det følsomme arbejde, der udføres af Eurojust, i betragtning, i særdeleshed i forbindelse med undersøgelser og retsforfølgelser.
- (9) Den ændrede finansforordning, der gælder for Eurojusts budget, skal vedtages enstemmigt af kollegiet, efter at Kommissionen har givet sit samtykke til ændringerne.
- (10) Kommissionen har givet sit samtykke til nærværende forordning, herunder afvigelsen fra rammefinansforordningen —

HAR UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND

Artikel 1

Denne forordning fastlægger det hovedprincip og de regler, der styrer etablering og implementering af Eurojusts budget.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44.

⁽³⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 10.7.2008, s. 23.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Grundretsakten«: Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (2002/187/RIA), senest ændret ved Rådets afgørelse af 18. juni 2003 (2003/659/RIA)
- 2) »Eurojust«: den civilretlige samarbejdsenhed, der er etableret som følge af Grundretsakten for Eurojust, som et organ under Den Europæiske Union
- 3) »kollegie«: den enhed, der henvises til i artikel 10, stk. 1, i Grundretsakten for Eurojust
- 4) »direktør«: den person, der henvises til i artikel 29 og artikel 36, stk. 1, i Grundretsakten for Eurojust
- 5) »ansatte«: direktøren samt det personale, der henvises til i artikel 30 i Grundretsakten for Eurojust
- 6) »budget«: Eurojusts budget, som der henvises til i artikel 34 i Grundretsakten for Eurojust
- 7) »budgetmyndighed«: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union
- 8) »den generelle finansforordning«: Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget
- 9) »rammefinansforordning«: forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002
- 10) »gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning«: Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002, om om gennemførelsesbestemmelserne til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾
- 11) »gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust«: gennemførelsesbestemmelserne i nærværende forordning
- 12) »de finansielle bestemmelser for Eurojust«: Grundretsakten for Eurojust, nærværende finansforordning og gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust
- 13) »vedtægten«: ordninger og forordninger, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

AFSNIT II

BUDGETPRINCIPPER

Artikel 3

Eurojusts budget opstilles og gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og under overholdelse af principperne om enhed og korrekthed, etårighed, ligevægt, regningsenhed, bruttoopgørelse, specificering og forsvarlig økonomisk forvaltning, som kræver effektiv og produktiv intern kontrol samt klarhed og åbenhed.

KAPITEL 1

Principperne om enhed og realistisk budget

Artikel 4

Budgettet er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der skønnes nødvendige for gennemførelse af Grundretsakten for Eurojust.

Artikel 5

Budgettet omfatter:

- a) egne indtægter, bestående af alle afgifter og gebyrer og — uden præjudice for artikel 51 — de renter, som Eurojust måtte modtage for sine tjenester i kraft af de opgaver, der pålægges, samt eventuelle andre indtægter
- b) indtægter omfattende eventuelle finansielle bidrag fra de medlemsstater, hvor organet har sæde
- c) et tilskud ydet af De Europæiske Fællesskaber
- d) formålsbestemte indtægter med henblik på finansiering af specifikke udgifter, jf. artikel 19, stk. 1
- e) udgifter for Eurojust, herunder administrative udgifter.

Artikel 6

1. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost.
2. Der må ikke opføres bevillinger på budgettet, der ikke svarer til en udgift, der skønnes nødvendig.
3. Der kan ikke indgås forpligtelse eller udstedes betalingsanvisning for en udgift ud over de bevillinger, der er godkendt i henhold til budgettet.

KAPITEL 2

Princippet om etårighed

Artikel 7

Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 8

1. Budgettet omfatter opdelte bevillinger og ikke-opdelte bevillinger, der giver anledning til forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

2. Forpligtelsesbevillinger dækker de samlede omkostninger ved de retlige forpligtelser, der indgås i det pågældende regnskabsår.

3. Betalingsbevillinger dækker de betalinger, der er nødvendige til opfyldelse af retlige forpligtelser, der er indgået i løbet af regnskabsåret og/eller tidligere regnskabsår.

4. Administrationsbevillingerne er ikke-opdelte bevillinger. Administrationsudgifter i medfør af kontrakter, der dækker perioder på mere end ét regnskabsår, enten i overensstemmelse med lokal sædvane, eller fordi der er tale om levering af udstyr, konteres budgettet for det regnskabsår, hvori de afholdes.

Artikel 9

1. Eurojusts indtægter, som omhandlet i artikel 5, opføres på regnskabet for et regnskabsår på grundlag af de beløb, der er oppebåret i løbet af regnskabsåret.

2. Eurojusts indtægter giver anledning til et tilsvarende beløb i betalingsbevillinger.

3. De afsatte bevillinger på budgettet for et regnskabsår kan kun anvendes til dækning af udgifter, som der er indgået forpligtelser for, og som er betalt i det pågældende regnskabsår, samt til dækning af skyldige beløb som følge af forpligtelser fra tidligere regnskabsår.

4. Forpligtelserne opføres på grundlag af de retlige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december.

5. Betalingerne opføres for et regnskabsår på grundlag af de betalinger, som regnskabsføreren foretager senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.

Artikel 10

1. Bevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, bortfalder.

De kan imidlertid fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår, hvis kollegiet træffer beslutning herom senest den 15. februar i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2-7.

2. Bevillinger til personaleudgifter kan ikke gøres til genstand for overførsel.

3. For så vidt angår forpligtelsesbevillinger samt ikke-opdelte bevillinger, som der ved regnskabsårets afslutning endnu ikke er indgået forpligtelser for, kan fremførslen vedrøre beløb svarende til de forpligtelsesbevillinger, for hvilke hovedparten af de forbedrede stadier af forpligtelsesproceduren, som skal defineres i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust, er afsluttet pr. 31. december; der kan indgås forpligtelser for disse beløb til og med den 31. marts det følgende år.

4. For så vidt angår betalingsbevillinger, kan fremførslen vedrøre beløb, der er nødvendige til opfyldelse af tidligere indgåede forpligtelser eller er knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når de bevillinger, der er opført under de pågældende poster på budgettet for det følgende regnskabsår, ikke kan dække behovet. Eurojust skal i første række anvende de for det indeværende regnskabsår godkendte bevillinger og må kun anvende fremførte bevillinger, når førstnævnte bevillinger er opbrugt.

5. Ikke-opdelte bevillinger, der svarer til forpligtelser, som er behørigt indgået ved regnskabsårets afslutning, fremføres automatisk, dog kun til det følgende regnskabsår.

6. Fremførte bevillinger, for hvilke der ikke er indgået forpligtelser pr. 31. marts i regnskabsår N + 1, annulleres automatisk.

De således fremførte bevillinger fremgår af regnskabet.

7. Disponible bevillinger pr. 31. december hidrørende fra de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 19, fremføres automatisk. Senest den 1. juni i år N + 1 informerer Eurojust Kommissionen om gennemførslen af de fremførte formålsbestemte indtægter.

Disponible bevillinger, der svarer til fremførte formålsbestemte indtægter, skal anvendes først.

Artikel 11

Når forpligtelser — som følge af, at de aktioner, hvortil bevillingerne er afsat, ikke eller kun delvis er gennemført — annulleres i et senere regnskabsår end det regnskabsår, i hvilket der blev indgået forpligtelser, bortfalder de tilsvarende bevillinger.

Artikel 12

Der kan indgås forpligtelser for bevillingerne på budgettet med virkning fra 1. januar, så snart budgettet er blevet endeligt vedtaget.

Artikel 13

1. For løbende forvaltningsudgifter kan der fra den 15. november hvert år indgås forudgående forpligtelser, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, som kollegiet har fastlagt under den tilsvarende budgetpost for det løbende regnskabsår. De kan ikke vedrøre nye udgifter, som ikke er principielt godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

2. Udgifter, der skal betales forud, som f.eks. lejeudgifter, kan fra den 1. december give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. I så fald finder det i stk. 1 omhandlede loft ikke anvendelse.

Artikel 14

1. Er budgettet ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, finder nedenstående regler anvendelse på forpligtelser og betalinger vedrørende udgifter, der ville have kunnet konteres under en bestemt budgetpost i forbindelse med gennemførelsen af det seneste behørigt vedtagne budget.

2. Der kan for hvert kapitel indgås forpligtelser for indtil en fjerdedel af det foregående regnskabsårs samlede godkendte bevillinger for det pågældende kapitel, forhøjet med en tolvtedel for hver forløbende måned.

Der kan for hvert kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs godkendte bevillinger for det pågældende kapitel.

Det loft for bevillingerne, der er fastsat i oversigten over indtægter og udgifter, kan ikke overskrides.

3. Hvis kontinuiteten i Eurojusts virksomhed og forvaltningshensyn nødvendiggør det, kan kollegiet, på direktørens anmodning, bevilge to eller flere foreløbige tolvtede dele til såvel forpligtelser som betalinger ud over dem, der automatisk er til rådighed efter stk. 1 og 2.

De yderligere tolvtede dele bevilges med en tolvtedels fulde beløb og kan ikke opdeles.

*KAPITEL 3***Principper om balance***Artikel 15*

1. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og betalingsbevillinger.

2. Forpligtelsesbevillingerne kan ikke overstige beløbet for Fællesskabets tilskud, forhøjet med de egne indtægter og eventuelle andre indtægter som omhandlet i artikel 5.

3. Eurojust kan ikke optage lån.

4. Fællesskabets midler, der udbetales til Eurojust, udgør i forhold til dettes budget et tilskud til opnåelse af balance, som har karakter af en forfinansiering, jf. artikel 81, stk. 1, litra b), nr. i), i den generelle finansforordning.

5. Eurojust gennemfører en stram likviditetsstyring under hensyntagen til formålsbestemte udgifter for at sikre, at dets likvide midler er begrænset til behørigt begrundede behov. Sammen med sine betalingsanmodninger fremlægger Eurojust detaljerende og ajourførte overslag over sine faktiske likviditetsbehov for hele året, herunder oplysninger om formålsbestemte indtægter.

Artikel 16

1. Hvis saldoen for opgørelsen over resultatet, jf. artikel 81, er positiv, betales den tilbage til Kommissionen indtil et beløb svarende til det fællesskabstilskud, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret. Den del af saldoen, som overstiger det fællesskabstilskud, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, opføres på budgettet for det følgende regnskabsår som indtægt. Eurojust fremlægger senest den 31. marts i år N det anslåede driftsoverskud fra år N-1, der skal tilbageføres til Fællesskabets budget senere i år N, som supplement til de oplysninger herom, der allerede foreligger vedrørende overskuddet i år N-2. Disse oplysninger skal Kommissionen tage behørigt hensyn til, når den vurderer Eurojusts finansielle behov i år N + 1.

Forskellen mellem det fællesskabstilskud, der er opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (i det følgende benævnt »det almindelige budget«), og det tilskud, der rent faktisk er udbetalt til organet, annulleres.

2. Hvis den saldo, der fremkommer på den resultatopgørelse, der er omhandlet i artikel 81, er negativ, opføres den på budgettet for det følgende regnskabsår.

3. Indtægter eller betalingsbevillinger opføres på budgettet under budgetbehandlingen gennem forelæggelse af en ændringskrivelse og under budgettets gennemførelse ved ændringsbudget.

KAPITEL 4

Princippet om én regningsenhed

Artikel 17

Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges i euro.

Af hensyn til likviditetsstyringen kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren dog gennemføre transaktioner i nationale valutaer på nærmere vilkår, der fastlægges i gennemførselsbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust.

KAPITEL 5

Princippet om bruttoopgørelse

Artikel 18

Samtlige indtægter skal dække samtlige betalingsbevillinger, jf. dog artikel 19. Indtægter og udgifter opføres uden indbyrdes modregning, jf. dog artikel 21.

Artikel 19

1. Følgende kategorier af indtægter er formålsbestemt til finansiering af bestemte former for udgifter:

- a) indtægter, der har et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og arv
- b) bidrag fra medlemsstaterne, tredjelande og diverse organer til Eurojusts aktiviteter, hvis dette er forudset i den aftale, der er indgået mellem Eurojust og de pågældende medlemsstater, tredjelande og organer
- c) indtægter fra tredjemand for levering af varer, tjenesteydelser og bygge- eller anlægsarbejder udført på dennes anmodning, med undtagelse af gebyrer og afgifter som omhandlet i artikel 5, litra a)
- d) indtægter fra levering af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, der udføres for fællesskabsinstitutioner eller andre fællesskabsorganer
- e) indtægter fra tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb
- f) indtægter fra salg af køretøjer, materiel, installationer, materialer samt apparater til videnskabelige og tekniske formål, der skal udskiftes eller skrottes, når den bogførte værdi er helt afskrevet
- g) forsikringserstatninger
- h) indtægter i forbindelse med udlejning

i) indtægter fra salg af publikationer og film også på elektroniske medier.

1a. I den relevante basisretsakt kan det også foreskrives, at de forventede indtægter er formålsbestemt til finansiering af bestemte former for udgifter.

2. Enhver indtægt efter stk. 1 litra a)-d), skal dække samtlige direkte eller indirekte udgifter, som den pågældende aktivitet eller det pågældende formål medfører.

3. Budgettet skal indeholde posteringsmuligheder for de kategorier af formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 1 og 1a, og beløbet skal så vidt muligt anføres.

Artikel 20

1. Direktøren kan modtage enhver form for donation til fordel for Eurojust, såsom fondsmidler, tilskud, gaver og arv.

2. Donationer, der vil kunne medføre forpligtelser, kan kun modtages efter forudgående godkendelse fra kollegiet, der udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Hvis kollegiet ikke træffer afgørelse inden for denne frist, anses donationen for at være accepteret.

Artikel 21

1. De følgende fradrag kan trækkes fra betalingsanmodninger, fakturaer eller opgørelser, som i så tilfælde betales med nettobeløbet:

- a) sanktioner, der pålægges parter til indkøbskontrakter eller låntagere
- b) prisnedsdrag, bonusser og rabatter på individuelle fakturaer og betalingsanmodninger
- c) renter af udbetalingen af forfinansieringer.

Prisnedsdrag, bonus og rabatter fratrukket fakturaer og betalingsanmodninger opføres ikke som Eurojusts indtægter.

2. Priser på varer og andre tjenesteydelser leveret til Eurojust skal opføres på budgettet med beløbet eksklusivt afgifter, hvis de omfatter afgifter, der refunderes

- a) enten af medlemsstaterne i henhold til protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, af værtslandet på basis af hjemstedsaftalen eller andre relevante aftaler
- b) eller af en medlemsstat eller af tredjelande i henhold til relevante aftaler.

Nationale afgifter, som Eurojust eventuelt har afholdt midlertidigt i henhold til første afsnit, opføres på en midlertidig konto, indtil de er refunderet af de pågældende medlemsstater.

3. En eventuel negativ saldo opføres som en udgift på budgettet.

4. Der kan justeres for kursdifferencer, som registreres under budgetgennemførelsen. Det positive eller negative slutresultat indregnes i regnskabsårets saldo.

KAPITEL 6

Princippet om specifikation

Artikel 22

Bevillingerne fordeles på afsnit og kapitler; kapitlerne underinddeles i artikler og konti.

Artikel 23

1. Direktøren kan foretage overførsler fra en et kapitel til et andet og fra en artikel til en anden uden begrænsning og fra et afsnit til et andet dog højst på 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages.

2. Ud over grænsen, som er omtalt i stk. 1, kan direktøren foreslå kollegiet, at der foretages bevillingsoverførsler fra et afsnit til et andet. Kollegiet har en frist på en måned til at gøre indsigelse mod sådanne overførsler; efter denne frist anses overførslen som vedtaget.

3. Forslagene til overførsler og de overførsler, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 1 og 2 ledsages af relevante og detaljerede understøttende dokumenter med en redegørelse for bevillingsanvendelsen og de anslåede behov indtil regnskabsårets udgang såvel for de poster, hvortil bevillingerne overføres, som for de poster, hvorfra bevillingerne overføres.

4. Direktøren informerer Kollegiet så hurtigt som muligt om alle overførsler, der er foretaget. Han/hun informerer budgetmyndigheden om alle udførte overførsler under stk. 2.

Artikel 24

1. Der kan kun overføres bevillinger til budgetlinjer, hvorunder der på budgettet er opført en bevilling eller er anført et pro memoria (p.m.).

2. Bevillinger, der modsvares af formålsbestemte indtægter, kan kun overføres, hvis disse indtægter bevarer deres oprindelige formål.

KAPITEL 7

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

Artikel 25

1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i

overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som Eurojust anvender til gennemførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der skal opstilles specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger for alle de aktivitetsområder, som budgettet omfatter. Det kontrolleres ved hjælp af resultatindikatorer fastsat for hver enkelt aktivitet, om disse målsætninger er opfyldt, og Eurojusts direktør fremsender oplysninger til kollegiet. Disse oplysninger fremsendes snarest muligt hvert år og skal senest foreligge i de dokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag.

4. Med henblik på at forbedre beslutningstagningen foretager Eurojust regelmæssigt forudgående og efterfølgende evalueringer af programmer eller foranstaltninger. Disse evalueringer skal omfatte alle de programmer og aktiviteter, der giver anledning til store udgifter, og resultaterne af evalueringerne meddeles kollegiet.

5. De målsætninger og foranstaltninger, der er anført i paragraf 3 og 4, skal ikke finde anvendelse for sagsrelateret arbejde.

Artikel 25a

1. Budgettet gennemføres under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol.

2. I forbindelse med gennemførelsen af budgettet defineres intern kontrol som en proces, der finder anvendelse på alle niveauer i forvaltningen og har til formål at give en rimelig sikkerhed for at følgende målsætninger opfyldes:

a) effektivitet, produktivitet og sparsommelighed i transaktionerne

b) pålidelig rapportering

c) beskyttelse af aktiver og oplysninger

d) forebyggelse og afsløring af svig og uregelmæssigheder

- e) tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyn til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalingers art.

KAPITEL 8

Princippet om klarhed og åbenhed

Artikel 26

1. Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.

2. En oversigt over budgettet og ændringsbudgetterne offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *Den Europæiske Unions Tidende* senest tre måneder efter vedtagelsen.

Oversigten indeholder de fem vigtigste indtægtsposter, de fem vigtigste udgiftsposter i det administrative budget og driftsbudgettet, stillingsfortegnelsen og et overslag over antallet af kontraktansatte omregnet til helårsarbejdere, som der er budgetteret bevillinger til, og udstationerede nationale eksperter. Den angiver også tallene for det foregående år.

3. Budgettet, herunder stillingsfortegnelsen og ændringsbudgetterne samt oplysninger om antallet af kontraktansatte, udtrykt i fuldtidsækvivalenter, som der er opført bevillinger til på budgettet, og udstationerede nationale eksperter, sendes i deres endeligt vedtagne form til budgetmyndigheden, Revisionsretten og Kommissionen til orientering, og offentliggøres på Eurojusts hjemmeside på internettet senest fire uger efter vedtagelsen.

4. Eurojust stiller på sin hjemmeside på internettet oplysninger til rådighed om modtagerne af midler fra dets budget, herunder eksperter, som der er indgået kontrakt med efter artikel 74b. De offentliggjorte oplysninger skal være lettilgængelige, overskuelige og dækkende. Oplysningerne stilles til rådighed under behørig iagttagelse af fortroligheds- og sikkerhedskravene, især beskyttelse af personoplysninger som defineret i Grundretsakten og procedurereglerne for behandling og beskyttelse af personoplysninger.

Såfremt oplysningerne kun offentliggøres i anonym form, giver Eurojust på anmodning Europa-Parlamentet oplysninger om de pågældende modtagere på en passende måde.

AFSNIT III

OPSTILLING AF BUDGETTET OG STRUKTUR

KAPITEL 1

Budgettets opstilling

Artikel 27

1. Budgettet opstilles i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten for Eurojust.

2. Hvert år skal direktøren udarbejde og fremsende et foreløbigt udkast til overslag over udgifter og indtægter for Eurojust for det følgende regnskabsår til kollegiets godkendelse.

3. Kollegiet sender hvert år senest den 10. februar Kommissionen et foreløbigt udkast til overslag over udgifter og indtægter for Eurojust samt de generelle retningslinjer, der ligger til grund for overslaget, på basis af det foreløbige udkast til overslag, der er udarbejdet af direktøren. Kollegiet fremsender senest den 31. marts det endelige udkast til overslag til Kommissionen.

4. Overslaget over indtægter og udgifter for Eurojust skal indeholde:

- a) en stillingsfortegnelse, der angiver antallet af faste og midlertidige stillinger i hver lønklasse inden for hver kategori, som godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne
- b) i tilfælde af en ændring i antallet af stillinger, en begrundelse for de nye stillinger, der anmodes om
- c) et kvartalsoverslag over kasseud- og -indbetalinger
- d) oplysninger om opfyldelsen af alle de målsætninger, der tidligere er opstillet for de forskellige aktiviteter, samt de nye målsætninger, målt ved hjælp af indikatorer.

Resultatet af evalueringerne behandles og bruges til at vise, hvilke fordele en forøgelse eller nedsættelse af Eurojusts foreslåede budget i forhold til dets budget for år N vil kunne indebære.

5. Senest den 31. marts skal Eurojust sende følgende til Kommissionen og budgetmyndigheden:

- a) sit udkast til arbejdsprogram
- b) sin ajourførte flerårige plan for personalepolitikken, der fastlægges efter Kommissionens retningslinjer
- c) oplysninger om antallet af tjenestemænd, midlertidigt ansatte og kontraktansatte som defineret i vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte for år N-1 og N samt et overslag for år N + 1
- d) oplysninger om naturaliebidrag fra værtsmedlemsstaten til Eurojust
- e) et overslag over saldoen for opgørelsen over resultatet for år N-1, jf. artikel 81.

Som led i proceduren for vedtagelse af det almindelige budget sender Kommissionen Eurojusts overslag til budgetmyndigheden og foreslår det tilskud til Eurojust og det personale, som den mener, at Eurojust har brug for. Kommissionen fremlægger udkastet til Eurojusts stillingsfortegnelse og et overslag over antallet af kontraktansatte omregnet til helårsansatte, som der foreslås bevillinger til.

6. Budgetmyndigheden vedtager Eurojusts stillingsfortegnelse samt enhver senere ændring af denne under overholdelse af bestemmelserne i artikel 32, stk. 1. Stillingsfortegnelsen offentliggøres i et bilag til Sektion III — Kommission — i det almindelige budget.

7. Budgettet og stillingsfortegnelsen skal vedtages af Kollegiet. De bliver endelige efter den endelige vedtagelse af det almindelige budget, der angiver tilskuddet og stillingsfortegnelsen, og justeres eventuelt i overensstemmelse hermed.

Artikel 28

Enhver ændring af budgettet, herunder af stillingsfortegnelsen, er genstand for et ændringsbudget, der vedtages efter samme procedure som det oprindelige budget, i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten for Eurojust og artikel 27.

KAPITEL 2

Budgettets struktur og udformning

Artikel 29

Budgettet omfatter oversigt over indtægter og en oversigt over udgifter

Artikel 30

I det omfang, hvor arten af Eurojusts aktiviteter berettiger det, skal oversigten over udgifter være opstillet efter en kontoplan opdelt efter formål. Kontoplanen fastlægges af Eurojust og sonderer klart mellem administrationsbevillinger og aktionsbevillinger.

Artikel 31

Budgettet viser:

1) i oversigten over indtægterne:

- a) overslag over Eurojusts indtægter i det pågældende regnskabsår

b) de anslåede indtægter i det foregående regnskabsår og indtægterne i regnskabsåret N-2

c) relevante anmærkninger for hver indtægtspost.

2) i oversigten over udgifter:

a) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det pågældende regnskabsår

b) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det foregående regnskabsår samt de indgåede udgiftsforpligtelser og betalte udgifter i regnskabsåret N-2

c) en oversigt over forfaldsplanerne for de betalinger, der skal foretages i efterfølgende regnskabsår som følge af budgetmæssige forpligtelser indgået i tidligere regnskabsår

d) de relevante anmærkninger for hver underinddeling.

Artikel 32

1. Den stillingsfortegnelse, der er omhandlet i artikel 27, skal ud for det antal stillinger, der godkendes for det pågældende regnskabsår, vise antallet af godkendte stillinger for det foregående regnskabsår samt antallet af reelt besatte stillinger.

Dette er en absolut grænse for Eurojust; ingen udnævnelser kan finde sted ud over denne grænse.

Dog kan kollegiet ændre stillingsfortegnelsen med indtil 10 % af de godkendte stillinger, undtagen for så vidt angår lønklasse AD 16, AD 15, AD 14 og AD 13, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

a) omfanget af personalebevillingerne for hele regnskabsåret må ikke berøres

b) det samlede antal godkendte stillinger for hver stillingsfortegnelse må ikke overskrides.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan virkningerne af deltids-tjeneste, der er godkendt af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægten, udlignes gennem nyudnævnelser. Når en ansat anmoder om tilbagetrækning af godkendelsen inden udløbet af den tildelte periode, træffer Eurojust hurtigst muligt passende foranstaltninger til at sikre, at det samlede antal, som er omhandlet i stk. 1, litra b), overholdes.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Direktøren udøver funktionen som anvisningsberettiget. På eget ansvar og inden for rammerne af de givne bevillinger gennemfører han budgettet, både med hensyn til indtægter og udgifter, i overensstemmelse med finansforordningen for Eurojust. Uden at dette berører den anvisningsberettigedes ansvar med hensyn til forebyggelse og afsløring af svig og uregelmæssigheder, deltager Eurojust i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs aktiviteter til forebyggelse af svig. Sådanne aktiviteter må ikke påvirke Eurojusts operative arbejde som foreskrevet i Eurojusts beslutning og må især ikke indeholde adgang til eller transmission af sagsrelaterede dokumenter til OLAF.

Artikel 34

1. Direktøren kan uddelegere sine beføjelser vedrørende gennemførelsen af budgettet til ansatte i Eurojust, der er omfattet af »Vedtægten«, på de betingelser, der er fastlagt ved finansforordningen for Eurojust. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

2. Den, der foretager delegeringen, kan uddelegere modtagne beføjelser under de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i forordningen for Eurojust. Enhver uddelegering kræver direktørens udtrykkelige godkendelse.

Artikel 35

1. Det er forbudt de finansielle aktører, jf. kapitel 2 i dette afsnit, og alle andre personer, der er beskæftiget med budgetgennemførelsen, forvaltning, revision eller kontrol, at foretage handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Eurojusts interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.

2. Der er tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller ethvert andet interessefællesskab med modtageren.

3. Den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed er den pågældende aktørs hierarkisk foresatte. Hvis aktøren er direktøren, er kollegiet den hierarkisk foresatte.

Artikel 36

1. Budgettet gennemføres af direktøren i de tjenester, som er undergivet hans myndighed.

2. I det omfang, det er nødvendigt, kan opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsebeføjelser, på kontraktbasis overlades til eksterne, privatretlige enheder eller organer.

KAPITEL 2

Finansielle aktører

Afdeling 1 — Princippet om adskillelse af funktioner

Artikel 37

Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører er adskilte og indbyrdes uforenelige.

Afdeling 2 — Den anvisningsberettigede

Artikel 38

1. Den anvisningsberettigede skal sørge for, at indtægter modtages, og udgifter afholdes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.

2. Afholdelse af udgifter omfatter, at den anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter udgifter og anviser betalinger samt foretager de handlinger, der er nødvendige forud for anvendelsen af bevillingerne.

3. Modtagelse af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastlæggelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Den omfatter om nødvendigt også afkald på fastsatte fordringer.

4. Den anvisningsberettigede etablerer de minimumsstandards, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust. Disse minimumsstandards skal udarbejdes på basis af de standarder, som Kommissionen har fastlagt for sine egne tjenestegrene, og under hensyn til de risici, der er forbundet med forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur samt interne forvaltnings- og kontrolsystemer og -procedurer, der er tilpasset opgaverne, herunder om nødvendig efterfølgende kontrol.

Den anvisningsberettigede etablerer inden for sine tjenester bl.a. en ekspertise- og rådgivningsfunktion, som skal hjælpe ham med at forebygge risici i forbindelse med hans aktiviteter.

5. Inden der gives tilladelse til en transaktion, skal dens operationelle og finansielle aspekter kontrolleres af andre ansatte end den ansatte, der har indledt transaktionen. Indledning og forudgående og efterfølgende kontrol af en transaktion er adskilte funktioner.

6. Den anvisningsberettigede opbevarer bilagene vedrørende gennemførte transaktioner i fem år at regne fra datoen for beslutningen om meddelelse af decharge for gennemførelse af budgettet. Personoplysninger i bilag slettes om muligt, når disse oplysninger ikke er nødvendige med henblik på budgetdecharge, revision og kontrol. Under alle omstændigheder finder de detaljerede regler om beskyttelse af personoplysninger, som er fastlagt i Grundretsakten, og procedurereglerne for behandling og beskyttelse af personoplysninger ved Eurojust anvendelse.

Artikel 39

1. Ved iværksættelse af en transaktion som omhandlet i artikel 38, stk. 5, forstås samtlige handlinger som forberedelse til, at de kompetente anvisningsberettigede, der er omhandlet i artikel 33 og 34, vedtager handlingerne til budgetgennemførelsen.

2. Ved forudgående kontrol af en transaktion som omhandlet i artikel 38, stk. 5, forstås al forudgående kontrol, der iværksættes af den kompetente anvisningsberettigede for at kontrollere de operationelle og finansielle aspekter.

3. Hver transaktion er genstand for mindst én forudgående kontrol. Kontrollen har til formål bl.a. at fastslå:

- a) udgiftens formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser
- b) anvendelsen af det i artikel 25 omhandlede princip om forsvarlig økonomisk forvaltning.

I forbindelse med forudgående kontrol, kan den kompetente anvisningsberettigede betragte en række ensartede individuelle transaktioner vedrørende til rutineudgifter til løn, pensioner, refundering af udgifter til tjenesterejser og udgifter til lægebehandling som én transaktion.

I forholdet omtalt i den anden underparagraf skal den ansvarlige anvisningsberettigede, afhængig af sin risikovurdering udføre en passende efterfølgende kontrol i overensstemmelse med paragraf 4.

4. Formålet med en efterfølgende kontrol af bilag og, om nødvendigt, en kontrol på stedet er at sikre, at de transaktioner, der er finansieret over budgettet, er gennemført korrekt, og at specielt de kriterier, der er omhandlet i stk. 3, er overholdt. Denne kontrol kan foretages stikprøvevis og på grundlag af en risikoanalyse.

5. De tjenestemænd eller andre ansatte, der er ansvarlige for den i stk. 2 og 4 omhandlede kontrol, er forskellige fra dem, der foretager den i stk. 1 omhandlede iværksættelse, og de er ikke underordnet disse.

6. Enhver ansat med ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af Eurojust og er baseret på de standarder, Kommissionen har fastlagt for sine egne tjenestegrene.

Artikel 40

1. Den anvisningsberettigede redegør over for kollegiet for sin virksomhed i en årsberetning, ledsaget af oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen, til bekræftelse af, at oplysningerne i beretningen giver et retvisende billede medmindre andet er præciseret i eventuelle forbehold vedrørende afgrænsede indkomst- og udgiftsområder.

Årsberetningen skal redegøre for resultaterne af hans transaktioner i forhold til de mål, der er opstillet for de ikke-sagsrelaterede transaktioner, risiciene i forbindelse med transaktionerne, en redegørelse for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet. Den interne revisor, jf. artikel 71, gør sig bekendt med årsberetningen og med de øvrige fremlagte oplysninger.

2. Kollegiet fremsender hvert år senest den 15. juni en analyse og en evaluering af årsberetningen vedrørende det forrige regnskabsår til budgetmyndigheden og Revisionsretten. Denne analyse og evaluering medtages i årsberetningen for Eurojust i overensstemmelse med bestemmelserne i Grundretsakten.

Artikel 41

Enhver ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler, med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller med de faglige regler, han skal overholde, underretter skriftligt direktøren eller, hvis denne ikke reagerer inden for en rimelig frist, den i artikel 47, stk. 4, omhandlede instans samt kollegiet. Er der tale om en ulovlig aktivitet, om svig eller om bestikkelse, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, underretter han de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

Artikel 42

I det tilfælde, hvor der er foretaget delegation eller subdelegation af beføjelserne til gennemførelse af budgettet i overensstemmelse med artikel 34, finder artikel 38, stk. 1, 2 og 3, anvendelse, med de nødvendige ændringer, på de ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede.

Afdeling 3 — Regnskabsføreren

Artikel 43

1. Kollegiet udnævner en regnskabsfører, der omfatter af vedtægten, og som er funktionelt uafhængig under udførelsen af det erhverv han i Eurojust ansvaret for:

- a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer
- b) udarbejdelse og forelæggelse af årsregnskabet i overensstemmelse med afsnit VII
- c) regnskabsføring i overensstemmelse med afsnit VII
- d) fastlæggelse, i overensstemmelse med afsnit VII, af regnskabsreglerne og -metoderne samt regnskabskontoplanen i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt af Kommissionens regnskabsfører
- e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger, regnskabsføreren er bemyndiget til at kontrollere, at godkendelseskriterierne er overholdt
- f) likviditetsstyring.

2. Regnskabsføreren modtager fra den anvisningsberettigede, som garanterer pålideligheden heraf, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af regnskaber, der giver et retvisende billede af Eurojusts formue og budgetgennemførelsen.

2a. Før regnskaberne vedtages af direktøren, underskrives de af regnskabsføreren, som derved bekræfter, at han har rimelig sikkerhed for, at regnskabet giver et retvisende billede af Eurojusts økonomiske situation.

Med henblik herpå forviser regnskabsføreren sig om, at regnskaberne er udarbejdet i overensstemmelse med de indførte regnskabsregler, metoder og regnskabssystemer, og at alle indtægter og udgifter er opført i regnskaberne.

Den anvisningsberettigede fremsender alle de oplysninger, som regnskabsføreren har behov for, for at udøve sine funktioner.

Den anvisningsberettigede bevarer det fulde ansvar for, at de midler, han forvalter, anvendes korrekt, og for lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, han kontrollerer.

2b. Regnskabsføreren har beføjelse til at kontrollere de modtagne oplysninger og til at gennemføre yderligere kontroller, som han anser for nødvendige for, at han kan underskrive regnskaberne.

Regnskabsføreren tager om nødvendigt forbehold og redegør i så fald i detaljer for arten og omfanget af disse forbehold.

2c. Regnskabsføreren for Eurojust underskriver dets årsregnskaber og sender dem til Kommissionens regnskabsfører.

3. Regnskabsføreren er den eneste, der har beføjelse til at forvalte kontanter og likvide midler og værdier, jf. dog stk. 4 i denne artikel og artikel 44. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

4. Regnskabsføreren kan, hvis dette viser sig nødvendigt for udførelsen af hans opgaver, uddelegere visse af sine funktioner til ansatte, der er omfattet af vedtægten, og som arbejder under hans ansvar. Regnskabsføreren skal underrette den anvisningsberettigede på forhånd i tilfælde, hvor det er den tilsigtede handlemåde.

5. Fuldmagtsdokumentet definerer de opgaver, rettigheder og forpligtelser, som de befuldmægtigede er overdraget.

Afdeling 4 — Forskudsbestyreren

Artikel 44

Hvis det viser sig nødvendigt med henblik på betaling af mindre udgifter og inkassering af andre indtægter som omhandlet i artikel 5, kan der oprettes forskudskonti, hvortil regnskabsføreren overfører de nødvendige midler, og som er underlagt forskudsbestyreren, han har udpeget.

Det maksimumsbeløb for hver udgift eller indtægt, der kan udbetales af forskudsbestyreren til tredjemand, kan ikke overstige et beløb, som skal specificeres i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust for hver enkelt udgift eller indtægt.

Betalinger over forskudskontiene kan foregå ved overførsel, herunder ved anvendelse af den direkte debiteringsordning, som er omhandlet i artikel 66, stk. 1a, eller pr. check eller ved hjælp af andre betalingsmidler i overensstemmelse med de instrukser, som er fastsat af regnskabsføreren.

KAPITEL 3

De finansielle aktørers ansvar

Afdeling 1 — Generelle bestemmelser

Artikel 45

1. Den myndighed, der har udnævnt og ved delegation eller subdelegation bemyndiget en anvisningsberettiget, kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, inddrage den pågældende bemyndigelse, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Den anvisningsberettigede kan på ethvert tidspunkt trække sin godkendelse af en specifik subdelegation tilbage.

2. En regnskabsfører kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af kollegiet, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Kollegiet udnævner en midlertidig regnskabsfører.

3. En forskudsbestyrer kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af regnskabsføreren, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 46

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafretlige ansvar, som de i artikel 45 nævnte ansatte kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved Fællesskaberne eller i medlemsstaterne.

2. De anvisningsberettigede, regnskabsførerne og forskudsbestyrerne er disciplinært og økonomisk ansvarlige efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog bestemmelserne i artikel 47, 48 og 49. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, indbringes sagen de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

Afdeling 2 — Bestemmelser for den anvisningsberettigede og anvisningsberettigede bemyndiget ved delegation eller subdelegation

Artikel 47

1. Den anvisningsberettigede pådrager sig et økonomisk ansvar i henhold til vedtægten.

1a. Ifølge denne kan det pålægges tjenestemanden helt eller delvis at erstatte tab hvis:

a) den anvisningsberettigede konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver en betalingsordre og i den forbindelse forsætligt eller groft uagtsomt undlader at følge denne forordning og gennemførselsbestemmelserne dertil

b) den anvisningsberettigede forsætligt eller groft uagtsomt undlader at udarbejde et dokument, der indebærer skabelse af en fordring, eller hvis han undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af indtægtsordrer, eller hvis han undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af en betalingsordre og hermed påfører institutionen et civilretligt ansvar over for tredjemand.

2. Hvis en ved delegation eller subdelegation bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den ovenfor omhandlede beslutning, kan sidstnævnte ikke drages til ansvar.

3. I tilfælde af delegation forbliver den anvisningsberettigede ansvarlig for effektiviteten og produktiviteten af de oprettede systemer for forvaltning og intern kontrol og for valget af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede.

4. Den særlige instans for økonomiske uregelmæssigheder, som Kommissionen har oprettet i overensstemmelse med artikel 66, stk. 4, i den generelle finansforordning, udøver over for fællesskabsorganet de samme beføjelser som dem, den er tildelt over for Kommissionens tjenestegrene, medmindre kollegiet træffer beslutning om at oprette en funktionelt uafhængig instans eller at deltage i en fælles instans, der er oprettet af flere fællesskabsorganer. I forbindelse med sager, som forelægges af Eurojust, omfatter den særlige instans for økonomiske uregelmæssigheder, som Kommissionen har oprettet, en ansat i et fællesskabsorgan.

På grundlag af udtalelsen fra denne instans træffer direktøren afgørelse om indledning af en disciplinær procedure eller rejssning af erstatningskrav. Hvis den har opdaget systemrelaterede problemer, sender instansen den anvisningsberettigede og Kommissionens interne revisor en rapport med eventuelle henstillinger. Hvis denne udtalelse drager direktøren i tvivl, fremsender instansen den til kollegiet og til Kommissionens interne revisor. Direktøren henviser i anonym form til panelets udtalelser i sin årlige aktivitetsrapport og angiver, hvilke opfølgingsforanstaltninger der er truffet.

5. Det kan af enhver ansat kræves, at denne delvis eller fuldstændigt erstatter en skade, som Eurojust har lidt på grund af alvorlige personlige fejl, som den ansatte måtte have begået ved udøvelsen eller i forbindelse med udøvelsen af sin funktion i overensstemmelse med vedtægten.

Ansættelsesmyndigheden træffer en motiveret afgørelse efter at have overholdt de formaliteter, som vedtægten foreskriver på det disciplinære område.

Afdeling 3 — Bestemmelser for regnskabsførere og forskudsbestyrere

Artikel 48

Bl.a. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en regnskabsfører træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for, eller tab eller beskadigelse gennem forsømmelighed
- b) ændring af bank- eller postgirokonti uden forudgående underretning af den anvisningsberettigede
- c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de dertil svarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

Artikel 49

Bl.a. nedenstående ansvarspådragende handlinger kan medføre, at der over for en forskudsbestyrer træffes disciplinære foranstaltninger eller rejses erstatningskrav efter de regler, der er fastsat i vedtægten:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for, eller tab eller beskadigelse gennem forsømmelighed
- b) manglende dokumentation for de betalinger, han har foretaget
- c) udbetaling til andre end de berettigede
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 4

Forvaltning af indtægter

Afdeling 1 — Generelle bestemmelser

Artikel 50

Eurojust forelægger Kommissionen, under betingelser og med intervaller, som aftales med denne, anmodninger om udbetaling af hele eller en del af fællesskabstilskuddet, i henhold til artikel 15, stk. 5.

Artikel 51

De midler, som Kommissionen udbetaler til Eurojust som tilskud, er rentebærende til fordel for det almindelige budget.

Afdeling 2 — Overslag over fordringer

Artikel 52

Forud for enhver foranstaltning eller situation, der kan skabe eller ændre en fordring for Eurojust, udarbejder den kompetente anvisningsberettigede et overslag over fordringen.

Afdeling 3 — Fastlæggelse af fordringer

Artikel 53

1. Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den anvisningsberettigede eller den ved delegation anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer eksistensen af debtors gæld
- b) fastslår eller kontrollerer gældens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer, at gælden er forfalden.

2. Enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, skal fastlægges gennem udstedelse af en indtægtsordre, som meddeles regnskabsføreren, efterfulgt af en debetnota, der sendes til debitor. Disse to dokumenter udstedes og sendes af den kompetente anvisningsberettigede.

3. I de kontrakter og aftaler om tilskud som Eurojust indgår, fastsættes det, at enhver fordring, der ikke er indfriet på forfaldsdagen, som er fastsat i debetnotaen, skal være rentebærende efter gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning. I kontrakterne og aftalerne om tilskud henvises der udtrykkeligt til betingelsen om, at der skal betales morarenter til fællesskabsorganet, herunder morarentesatsen.

4. I behørigt begrundede tilfælde kan visse løbende indtægter fastlægges foreløbigt.

En foreløbig fastlæggelse omfatter flere individuelle beløb, som derfor ikke behøver blive individuelt fastlagt.

Inden regnskabsårets udløb skal den anvisningsberettigede foretage ændringerne i de foreløbige fastlæggelser, således at de bringes i overensstemmelse med de faktiske konstaterede fordringer.

Afdeling 4 — Anvisning af indtægter

Artikel 54

Anvisning af indtægter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som han har fastlagt.

Afdeling 5 — Inddrivelse

Artikel 55

1. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.
2. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, som den kompetente anvisningsberettigede på behørig måde har udstedt. Han skal sikre, at Eurojusts indtægter bliver indbetalt, og sørge for, at deres krav bevares.
3. Når den kompetente anvisningsberettigede påtænker helt eller delvist at afstå fra at inddrive en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet formelt er i orden og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og om proportionalitet.

Afkaldet på at inddrive en fastlagt fordring kommer til udtryk ved en behørigt begrundet afgørelse truffet af den anvisningsberettigede. Den anvisningsberettigede kan kun uddelegere sådanne beslutninger, når det drejer sig om fordringer på under 5 000 EUR.

Afkaldsbeslutningen skal indeholde oplysninger om de bestræbelser, der er gjort for at inddrive beløbet, og om de retlige og faktiske elementer, den hviler på.

4. Den kompetente anvisningsberettigede annullerer en fastlagt fordring, hvis det viser sig, at fordringen ikke er fastlagt korrekt på grund af en retlig eller materiel fejl. Denne annullering kommer til udtryk gennem en afgørelse truffet af den kompetente anvisningsberettigede og er genstand for en passende begrundelse.
5. Den kompetente anvisningsberettigede tilpasser størrelsen af en fastlagt fordring i opadgående eller nedadgående retning, hvis fordringen på grund af en faktuel fejl skal ændres, for så vidt som denne korrektion ikke medfører, at den fastlagte fordring til fordel for Eurojust bortfalder. Denne korrektion kommer til udtryk gennem en afgørelse truffet af den kompetente anvisningsberettigede og er genstand for en passende begrundelse.

tente anvisningsberettigede og er genstand for en passende begrundelse.

Artikel 56

1. Ved den faktiske inddrivelse foretager regnskabsføreren en bogføring i regnskaberne, og den kompetente anvisningsberettigede underrettes herom.

2. Ved enhver kontant betaling til regnskabsføreren skal der udstedes en kvittering.

Artikel 57

1. Hvis den faktiske inddrivelse ikke har fundet sted ved udløbet af den frist, der er fastsat i debetnotaen, underretter regnskabsføreren den kompetente anvisningsberettigede herom og iværksætter omgående inddrivelsesproceduren, eventuelt ad rettens vej, herunder i givet fald gennem modregning, eller hvis dette ikke er muligt, ved tvangsoptkrævning.

2. Regnskabsføreren kan i passende omfang inddrive Eurojusts fordringer ved modregning, hvor debitor selv i forhold til Eurojust har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, såfremt modregningen er retlig mulig.

Artikel 58

Regnskabsføreren kan sammen med den kompetente anvisningsberettigede kun give henstand med betalingen efter behørigt begrundet skriftlig anmodning fra debitor og på følgende to betingelser:

- a) debitoren forpligter sig til at betale rente efter den sats, der er fastsat i artikel 86 i gennemførelsesbestemmelserne for den generelle finansforordning i hele henstandsperioden regnet fra datoen i debetnotaen
- b) for at beskytte Eurojusts interesser stiller han en finansiell sikkerhed for både hovedstol og rente af gælden.

Artikel 58a

Regnskabsføreren fører en oversigt over fordringer, der skal inddrives, hvori Eurojusts fordringer samles efter datoen for udstedelsen af indtægtsordren. Han angiver også beslutninger om helt eller delvis at give afkald på at inddrive fastlagte fordringer. Oversigten føjes til Eurojusts beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning.

Fællesskabsorganet udarbejder en oversigt over Eurojusts fordringer med angivelse af debitorernes navne og det skyldige beløb, når debitor ved en retskraftig dom er blevet pålagt at betale, og når der ikke er foretaget nogen betaling eller ikke er foretaget nogen betaling af betydning i et år efter afsigelsen af dommen. Oversigten offentliggøres under hensyntagen til den relevante lovgivning om databeskyttelse.

Artikel 58b

Eurojusts fordringer over for tredjemand og tredjemands fordringer over for Eurojust er underlagt en forældelsesfrist på fem år, der fastlægges i de kontrakter og aftaler om tilskud, som Eurojust indgår.

**Afdeling 6 — Specifikke bestemmelser
vedrørende gebyrer og afgifter***Artikel 59*

Hvis Eurojust oppebærer gebyrer eller afgifter, som omhandlet i artikel 5, litra a), udarbejdes der i begyndelsen af hvert regnskabsår et samlet foreløbigt overslag over disse.

Når gebyrerne og afgifterne fuldt ud bestemmes af lovgivning eller beslutninger truffet af Kollegiet, kan den anvisningsberettigede undlade at udstede indtægtsordrer og udstede debetnotaer, så snart han har fastlagt fordringen. I så fald registreres alle oplysninger om Eurojusts fordring. Regnskabsføreren fører en oversigt over alle debetnotaer og angiver nummeret på debetnotaerne og det samlede beløb i Eurojusts beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning.

Når Eurojust anvender et særskilt faktureringsystem, bogfører regnskabsføreren regelmæssigt og mindst en gang om måneden det samlede beløb for modtagne gebyrer og afgifter i regnskaberne.

Generelt leverer Eurojust først tjenesteydelser i henhold til de pålagte opgaver, efter at det tilsvarende gebyr eller den tilsvarende afgift er fuldt ud betalt. Hvis der undtagelsesvis er leveret en tjenesteydelse uden forudgående betaling af det tilsvarende gebyr eller den tilsvarende afgift, finder afdeling 3, 4 og 5 i dette kapitel anvendelse.

*KAPITEL 5***Forvaltning af udgifter***Artikel 60*

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.

2. Forud for enhver udgiftsforpligtelse skal der træffes en finansieringsafgørelse. Dette gælder ikke for sagsrelateret arbejde.

3. Eurojusts arbejdsprogram har værdi af finansieringsafgørelse for så vidt angår de aktiviteter, det omfatter, såfremt disse er klart identificeret og de grundliggende kriterier er nøje fastlagt. Arbejdsprogrammet skal omfatte detaljerede mål og resultatindikatorer.

4. Administrationsbevillingerne kan anvendes uden en forudgående finansieringsafgørelse.

Afdeling 1 — Indgåelse af udgiftsforpligtelser*Artikel 61*

1. En budgetmæssig forpligtelse består i at give de bevilninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre senere betalinger til indfrielse af en retlig forpligtelse.

2. En retlig forpligtelse er den handling, hvorved den anvisningsberettigede indgår eller fastlægger en forpligtelse, der medfører udgifter.

3. Der er tale om en specifik budgetmæssig forpligtelse, hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt.

4. Der er tale om en samlet budgetmæssig forpligtelse, hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, ikke er bestemt.

5. En budgetmæssig forpligtelse er foreløbig, hvis den har til formål at dække løbende administrationsudgifter, for hvilke enten beløbet eller de endelige modtagere ikke er endeligt bestemt.

Den foreløbige budgetmæssige forpligtelse iværksættes enten gennem indgåelse af én eller flere retlige enkeltforpligtelser, der giver ret til senere udbetalinger, eller i visse undtagelsestilfælde, hvor der er tale om udgifter til personaleforvaltning, gennem direkte betaling.

Artikel 62

1. I forbindelse med enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for budgettet, skal den kompetente anvisningsberettigede indgå en budgetmæssig forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand.

2. De samlede budgetforpligtelser dækker alle omkostninger, som følger af de dertil svarende specifikke retlige forpligtelser, der indgås frem til 31. december i år N + 1.

Specifikke retlige forpligtelser knyttet til specifikke budgetmæssige forpligtelser eller foreløbige budgetmæssige forpligtelser skal indgås senest den 31. december i år N.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i første og andet afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den del af disse budgetmæssige forpligtelser, der ikke er omfattet af en retlig forpligtelse.

3. Ved retlige forpligtelser indgået i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, og de tilsvarende budgetmæssige forpligtelser fastsættes der, undtagen for personaleudgifter, en tidsfrist for indfrielse i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres efter bestemmelserne i artikel 11.

Når en retlig forpligtelse ikke har givet anledning til nogen betaling som omhandlet i artikel 67 i en periode på tre år efter indgåelsen af den, frigøres beløbet for den dertil svarende budgetmæssige forpligtelse.

Artikel 63

Ved vedtagelsen af en budgetmæssig forpligtelse, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen er korrekt
- b) at bevillingerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med finansforordningen for Eurojust
- d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

Afdeling 2 — Fastsættelse af udgifter

Artikel 64

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) kontrollerer, at fordringen er forfalden
- c) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse.

Artikel 65

1. Enhver fastsættelse af en udgift bygger på bilag, der beviser kreditors adkomst, på grundlag af konstaterede faktiske ydelser, faktisk foretagne leverancer eller faktisk udført arbejde eller på grundlag af andre dokumenter, der berettiger betalingen.

2. Beslutningen om betaling kommer til udtryk ved, at den kompetente anvisningsberettigede med sin underskrift attesterer påtegningen »kan betales«.

3. I et system, hvor der ikke anvendes edb, sker betalingsgodkendelsen ved anvendelse af et stempel forsynet med den kompetente anvisningsberettigedes underskrift. I et system, hvor der anvendes edb, sker betalingsgodkendelsen ved anvendelse af et password tilhørende den kompetente anvisningsberettigede.

Afdeling 3 — Anvisning af udgifter

Artikel 66

1. Anvisning af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

1a. Hvis der foretages periodisk betaling for leverede tjenesteydelser, herunder udlejningsydelser, eller vareleverancer, kan den anvisningsberettigede på grundlag af sin risikoanalyse give instruks om anvendelse af en direkte debiteringsordning.

2. Betalingsordren dateres og underskrives af den kompetente anvisningsberettigede og fremsendes derefter til regnskabsføreren. Bilagene opbevares af den anvisningsberettigede i overensstemmelse med artikel 38, stk. 6.

3. I givet fald ledsages den betalingsordre, der fremsendes til regnskabsføreren, af et dokument, der bekræfter, at varerne er registreret i de fortegnelser, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1.

Afdeling 4 — Betaling af udgifter

Artikel 67

1. Det skal dokumenteres, at de til betalingen svarende foranstaltninger er i overensstemmelse med basisretsakten, jf. artikel 49 i den generelle finansforordning, og med kontrakten eller tilskudsaftalen, og betalingen skal dække én eller flere af følgende transaktioner:

- a) betaling af hele det skyldige beløb
- b) betaling af det skyldige beløb i form af
 - i) forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger
 - ii) en eller flere mellemliggende betalinger
 - iii) betaling af saldoen af det skyldige beløb.

Forudfinansieringen afskrives helt eller delvis på de mellemliggende betalinger.

Den samlede forfinansiering og mellemliggende betaling afskrives på de resterende betalinger.

2. Ved bogføringen sondres der mellem de på betalingstidspunktet forskellige typer af betalinger, som omhandlet i stk. 1.

Artikel 68

Regnskabsføreren foretager betalingerne inden for rammerne af de disponible midler.

Afdeling 5 — Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter

Artikel 69

Udgifter skal fastsættes, anvises og betales inden for de tidsfrister og efter de bestemmelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning.

KAPITEL 6

Edb-systemer

Artikel 70

Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af edb-systemer, kan underskrifter foretages elektronisk.

KAPITEL 7

Den interne revisor

Artikel 71

Eurojust har en intern revision. Den interne revisor skal udpeges og udøve sine beføjelser i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2 og 3, i Grundretsakten for Eurojust.

Artikel 72

1. Den interne revisor rådgiver Eurojust med hensyn til risikostyring ved at afgive udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Han har til opgave:

a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang tjenestegrene har formået at gennemføre programmer og foranstaltninger set i relation til de dermed forbundne risici

b) at vurdere effektiviteten og produktiviteten af de interne kontrol- og revisionssystemer, der anvendes på alle budgetgennemførelsestransaktioner.

2. Den interne revisors hverv dækker hele Eurojusts virksomhed og alle dets tjenestegrene. Han har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver.

3. Den interne revisor aflægger rapport til kollegiet og direktøren om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger på baggrund af revisionsarbejdet. Disse sørger for, at henstillingerne følges op.

4. Den interne revisor forelægger Eurojust en årlig rapport over den interne revision med angivelse af bl.a. antallet og typen af de interne revisioner, der er foretaget, af fremsatte henstillinger og af den opfølgning, der er foretaget af disse henstillinger. Den årlige rapport omhandler desuden de systemrelaterede problemer, der er konstateret af den specialiserede instans, der er oprettet i henhold til artikel 66, stk. 4, i den generelle finansforordning.

5. Eurojust sender hvert år dechargemyndigheden og Kommissionen en beretning, der er udarbejdet af direktøren for fællesskabsorganet, og som opsummerer det antal og de typer interne revisioner, der er foretaget af den interne revisor, de henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted af disse henstillinger.

6. Nærværende artikel skal ikke finde anvendelse for sagsrelateret arbejde og dokumenter.

Artikel 73

Den interne revisors ansvar i forbindelse med udøvelsen af hvervet er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen for Eurojust i overensstemmelse med artikel 87 i den generelle finansforordning.

AFSNIT V

INDGÅELSE AF OFFENTLIGE INDKØBSAFTALER

Artikel 74

1. Hvad angår indgåelsen af offentlige aftaler finder de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning samt gennemførelsesbestemmelserne anvendelse, jf. dog stk. 4-7 i denne artikel.

2. Eurojust kan på anmodning deltage som ordregivende myndighed i Kommissionens indgåelse af aftaler eller interinstitutionelle aftaler og i andre fællesskabsorganers indgåelse af aftaler.

3. Eurojust deltager i den fælles centrale database, som oprettes og forvaltes af Kommissionen i henhold til artikel 95 i den generelle finansforordning.

4. Eurojust kan uden at anvende procedurer for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler indgå en aftale med Kommissionen, de interinstitutionelle kontorer og Oversættelsescenteret for Den Europæiske Unions organer, der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 ⁽¹⁾, om levering af varer eller tjenesteydelser eller udførelse af arbejder, som sidstnævnte leverer.

5. Uden præjudice for ovennævnte bestemmelser skal Eurojust være berettiget til at deltage i eller drage fordel af de indkøbsprocedurer, der varetages af værtslandet eller fællesskabsorganet eller en international organisation, forudsat at Eurojust i sine indkøbsprocedurer anvender standarder, der tilbyder garantier svarende til internationalt godkendte standarder, særligt med hensyn til klarhed og åbenhed, ikke-diskrimination og forebyggelse af interessekonflikt.

Direktøren alene har beføjelser til at anerkende ækvivalensen af garantier med internationalt godkendte standarder.

6. Med henblik på anvendelsen af artikel 101 i den generelle finansforordning skal det i udbuddet fastsættes, at Eurojust, så længe en kontrakt ikke er underskrevet, enten kan undlade at indgå kontrakten eller kan annullere den pågældende udbudsprocedure, uden at ansøgere eller de bydende kan gøre krav på nogen form for godtgørelse.

7. Med henblik på anvendelsen af artikel 103 i den generelle finansforordning skal det i udbud, som iværksættes af Eurojust, fastsættes, at Eurojust kan suspendere proceduren og kan træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige, herunder annullering af proceduren, på de betingelser, som er fastsat i den nævnte artikel.

Med henblik på anvendelsen af artikel 103 i den generelle finansforordning skal det i de kontrakter, som Eurojust indgår med erhvervsdrivende, fastsættes, at Eurojust kan træffe de foranstaltninger, som er anført i den nævnte artikel, på de betingelser, som er fastsat i samme artikel.

AFSNIT VA

PROJEKTER MED VÆSENTLIGE BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Artikel 74a

Kollegiet underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter, det agter at gennemføre, og som kan få væsent-

lige konsekvenser for finansieringen af dets driftsbudget, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Det underretter Kommissionen herom.

Hvis en af budgetmyndighedens to parter agter at afgive udtalelse om et projekt, meddeler den Eurojust dette inden for en frist på to uger efter modtagelsen af underretningen om projektet. Hvis Eurojust ikke modtager noget svar, kan det iværksætte det planlagte projekt.

Udtalelsen sendes til Eurojust senest fire uger efter meddelelsen i henhold til stk. 2.

AFSNIT VB

EKSPERTER

Artikel 74b

Artikel 265a i Gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning finder tilsvarende anvendelse på udvælgelse af eksperter. Disse eksperter betales på grundlag af et fast beløb for at bistå Eurojust, navnlig i forbindelse med evaluering af forslag og ansøgninger om tilskud eller bud vedrørende indkøb, og for at yde teknisk bistand under opfølgningen og den endelige evaluering af projekter. Eurojust kan anvende de lister, som er udarbejdet af Kommissionen eller andre fællesskabsorganer.

AFSNIT VI

TILSKUD YDET AF EUROJUST

Artikel 75

1. Når Eurojust yder tilskud til offentlige myndigheder i forbindelse med Eurojusts udøvelse af opgaver i overensstemmelse med artikel 3 i Grundretsakten for Eurojust eller til udøvelsen af opgaver for det europæiske retlige netværk i henhold til artikel 26, stk. 2, litra b), i Grundretsakten for Eurojust, eller ved delegation fra Kommissionen i henhold til artikel 54, stk. 2 litra b), i den generelle finansforordning skal de relevante bestemmelser i den generelle finansforordning finde anvendelse, jf. dog stk. 2 og 3 i denne artikel.

2. Der indgås skriftlig aftale om tilskuddene mellem Eurojust og modtageren.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 119, stk. 2 i den generelle finansforordning skal det i de aftaler om tilskud, som Eurojust indgår, fastsættes, at Eurojust kan suspendere eller reducere tilskuddet eller bringe det til ophør i de tilfælde, der er fastsat i artikel 183 i Gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning, efter at modtageren har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1.

AFSNIT VII

REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REGNSKABSFØRING

KAPITEL 1

Regnskabsaflæggelse

Artikel 76

Eurojusts årsregnskab omfatter:

- a) årsopgørelsen for Eurojust
- b) beretningen om gennemførelsen af fællesskabsorganets budget.

Eurojusts årsregnskab ledsages af en beretning om den budgetmæssige og finansielle forvaltning i regnskabsåret. Beretningen skal bl.a. redegøre for udnyttelsesgraden for bevillingerne og indeholde kortfattede oplysninger om bevillingsoverførsler mellem de forskellige budgetposter.

Artikel 77

Regnskaberne skal være formelt rigtige, pålidelige og fuldstændige og give et retvisende billede:

- a) for så vidt angår årsregnskaberne: af aktiver, passiver, udgifter og indtægter, fordringer og forpligtelser, der ikke er opført under aktiver og passiver, samt pengestrømme
- b) for så vidt angår beretningen om budgetgennemførelsen: af alle foranstaltninger, der har givet anledning til indtægter og udgifter i forbindelse med gennemførelsen af budgettet.

Artikel 78

Årsregnskaberne opstilles i overensstemmelse med følgende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, jf. gennemførelsesbestemmelserne i den generelle finansforordning:

- a) going concern
- b) forsigtighed
- c) kontinuitet i regnskabsmetoderne
- d) anvendelse af sammenlignelige oplysninger
- e) væsentlighed

f) bruttoprincippet

g) indhold frem for formalia

h) periodisering.

Artikel 79

1. Ifølge periodiseringsprincippet skal årsopgørelserne omfatte udgifter og indtægter, der vedrører regnskabsåret, uanset betalings- eller inkasseringstidspunkt.

2. Værdien af aktiver og passiver bestemmes efter de værdiansættelsesregler, der er fastsat ved regnskabsmetoderne i artikel 132 i den generelle finansforordning.

Artikel 80

1. Årsregnskabet opstilles i euro og omfatter:

- a) balancen og resultatopgørelsen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og det økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; årsregnskabet opstilles efter det skema, der er fastsat i Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer, idet der dog tages hensyn til de særlige forhold, der kendetegner Eurojusts virksomhed
- b) pengestrømsopgørelsen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger og den endelige likviditetssaldo
- c) opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen, hvor der for hver post oplyses tilgang og afgang i løbet af regnskabsåret.

2. Bilaget til årsregnskabet indeholder supplerende oplysninger om og noter til oplysningerne i de i stk. 1 nævnte regnskaber og giver alle de yderligere oplysninger, der foreskrives i henhold til internationalt anerkendt regnskabspraksis, når disse oplysninger er relevante i forbindelse med Eurojusts virksomhed.

Artikel 81

Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles i euro. De omfatter:

- a) regnskabet over resultatet af budgetgennemførelsen, der sammenfatter alle budgettransaktioner i regnskabsåret med hensyn til indtægter og udgifter; det opstilles efter samme skema som budgettet

- b) bilaget til regnskabet over resultatet af budgetgennemførelsen, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.

Artikel 82

Regnskabsføreren sender senest den 1. marts i året efter det afsluttede regnskabsår sit foreløbige årsregnskab, ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning for det pågældende regnskabsår, jf. artikel 76 i denne forordning til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten, for at Kommissionens regnskabsfører kan foretage den regnskabsmæssige konsolidering som omhandlet i artikel 128 i den generelle finansforordning.

Regnskabsføreren sender også beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår.

Artikel 83

1. I henhold til artikel 129, stk. 1, i den generelle finansforordning fremsætter Revisionsretten senest den 15. juni efter det afsluttede regnskabsår sine bemærkninger om det foreløbige årsregnskab for Eurojust.

2. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab, opstiller direktøren på eget ansvar det endelige årsregnskab for Eurojust i overensstemmelse med artikel 43 og sender det til kollegiet, som afgiver en udtalelse om årsregnskabet.

3. Direktøren fremsender senest den 1. juli i året efter det afsluttede regnskabsår dette endelige årsregnskab, ledsaget af kollegiets udtalelse, til Kommissionens regnskabsfører, Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet. Førnævnte dokumenter skal afsendes inden for to uger efter, når Revisionsrettens bemærkninger modtages efter den 15. juni.

4. Eurojusts endelige årsregnskab, som er konsolideret med Kommissionens årsregnskab, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i året efter det afsluttede regnskabsår.

5. Direktøren fremsender senest den 30. september efter det afsluttede regnskabsår et svar til Revisionsretten på de bemærkninger, som denne har fremsat i forbindelse med sin årsberetning. Eurojusts svar sendes samtidigt til Kommissionen.

KAPITEL 2

Regnskabsføring

Afdeling 1 — Fælles bestemmelser

Artikel 84

1. Eurojusts regnskabssystem er et budgetstyrings- og regnskabssystem, hvori data indlæses, klassificeres og registreres.

2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et bevillingsregnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af kalenderåret.

3. Det almindelige regnskab og bevillingsregnskabet afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på opstilling af det årsregnskab, der er omhandlet i kapitel 1.

4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at den anvisningsberettigede desuden fører et omkostningsregnskab.

Artikel 85

De regnskabsregler og -metoder samt den harmoniserede budgetkontoplan, der skal anvendes af Eurojust, fastsættes af Kommissionens regnskabsfører i overensstemmelse med artikel 133 i den generelle finansforordning.

Afdeling 2 — Det almindelige regnskab

Artikel 86

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter det dobbelte bogholderis metode alle begivenheder og transaktioner, der påvirker den økonomiske og finansielle situation og formuestillingen for Eurojust.

Artikel 87

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.

2. Alle regnskabsposterings, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.

3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabspostering.

Artikel 88

Eurojusts regnskabsfører foretager efter regnskabsårets udløb og frem til datoen for forelæggelse af de endelige regnskaber de korrektioner, der er nødvendige for at sikre et formelt rigtigt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede; disse korrektioner må dog ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

Afdeling 3 — Bevillingsregnskabet*Artikel 89*

1. Bevillingsregnskabet gør det muligt i detaljer at følge gennemførelsen af budgettet.

2. Med det formål registreres i bevillingsregnskabet alle de i afsnit IV i denne forordning omhandlede transaktioner vedrørende gennemførelse af budgettet med hensyn til indtægter og udgifter.

KAPITEL 3**Formuefortegnelse***Artikel 90*

1. Eurojust skal føre fortegnelser, der viser mængden og værdien af alle de materielle, immaterielle og finansielle anlægsaktiver, der udgør Eurojusts formue, efter en model vedtaget af Kommissionens regnskabsfører.

Eurojust kontrollerer, at oplysningerne i disse fortegnelser stemmer overens med de virkelige forhold.

2. Salg af løsøre skal annonceres på passende måde.

AFSNIT VIII**EKSTERN REVISION OG DECHARGE****KAPITEL 1****Ekstern revision***Artikel 91*

Revisionsretten reviderer Eurojusts regnskaber i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 248.

Artikel 92

1. Eurojust sender Revisionsretten det endeligt vedtagne budget. Det underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle beslutninger og foranstaltninger, som det træffer i henhold til artikel 10, 14, 19 og 23.

2. Eurojust sender Revisionsretten de bestemmelser, som det har vedtaget på det finansielle område.

3. Revisionsretten underrettes om udnævnelser af anvisningsberettigede, regnskabsførere og forskudsbestyrere samt om uddelegering af beføjelser, der sker med hjemmel i artikel 34, artikel 43, stk. 1 og 4, og artikel 44.

Artikel 93

Revisionsrettens kontrol gennemføres i overensstemmelse med artikel 139-144 i den generelle finansforordning. Denne kontrol skal gennemføres på en sådan måde, at følsomme sagsrelaterede data beskyttes.

KAPITEL 2**Decharge***Artikel 94*

1. Efter henstilling fra Rådet meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år N + 2 direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret N. Direktøren underretter bestyrelsen om Europa-Parlamentets bemærkninger i den beslutning, der ledsager afgørelsen om decharge.

2. Hvis den frist, der er nævnt i stk. 1, ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet direktøren om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes.

3. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, bestræber direktøren sig på i samarbejde med kollegiet snarest muligt at træffe foranstaltninger, der kan fjerne eller gøre det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

Artikel 95

1. Dechargeafgørelsen omfatter regnskaberne over alle Eurojusts indtægter og udgifter, den heraf følgende saldo og Eurojusts aktiver og passiver som opført på balancen.

2. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet næst efter Rådet Eurojusts regnskaber, årsregnskabet og balancen. Europa-Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra direktøren for Eurojust samt de af Revisionsrettens særberetninger, der er relevante for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

3. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger direktøren det, i lighed med, hvad der er fastsat i artikel 146, stk. 3, i den generelle finansforordning, alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

Artikel 96

1. Direktøren træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge samt de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge, idet Eurojusts opgaver tages i betragtning.

2. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det, skal direktøren aflægge beretning om, hvilke foranstaltninger han har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer. Han fremsender en kopi heraf til Kommissionen og Revisionsretten.

AFSNIT IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 97

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har beføjelse til at indhente alle relevante oplysninger og forklaringer vedrørende

budgetspørgsmål, der henhører under deres respektive kompetenceområder.

Artikel 98

Kollegiet vedtager på forslag af direktøren og med Kommissionens forhåndsgodkendelse om nødvendigt gennemførelsesbestemmelserne for Eurojusts egen finansforordning.

Artikel 99

Denne forordning træder i kraft dagen efter vedtagelsen af kollegiet og skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den skal erstatte Grundretsakten om Eurojusts finansforordning vedtaget den 20. april 2006.

Udfærdiget i Haag, den 27. marts 2009.

José Luís LOPES DA MOTA
Præsident for kollegiet

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA